

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (ES) č. 75/2008 ze dne 28. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1207/2001 o postupech usnadňujících vydávání nebo vystavování a vydávání dokladů o původu ve Společenství a vydávání některých oprávnění schváleného vývozce podle předpisů upravujících preferenční obchod mezi Evropským společenstvím a některými zeměmi ⁽¹⁾ 1
- Nařízení Komise (ES) č. 76/2008 ze dne 28. ledna 2008 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny 4
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 77/2008 ze dne 28. ledna 2008, kterým se pro dodací období 2007/08 stanoví množství povinných dodávek třtinového cukru k dovozu podle protokolu AKT a dohody s Indií 6

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (kodifikované znění) ⁽¹⁾ 8
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/2/ES ze dne 15. ledna 2008 o poli výhledu a stíračích čelních skel kolových zemědělských a lesnických traktorů (kodifikované znění) ⁽¹⁾ 30

JEDNACÍ ŘÁDY

★ Změny jednacího řádu Soudního dvora	39
---	----

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Rada

2008/79/ES, Euratom:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 20. prosince 2007, kterým se mění Protokol o statutu Soudního dvora	42
★ Prohlášení	44

Komise

2008/80/ES:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2007 o vnitrostátních předpisech, které Rakouská republika oznámila v souvislosti s některými fluorovanými skleníkovými plyny (oznámeno pod číslem K(2007) 6646) ⁽¹⁾	45
---	----

DOHODY

Rada

★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Moldavskou republikou o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem – informace o vstupu v platnost	51
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Černá Hora o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem – informace o vstupu v platnost	51
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem – informace o vstupu v platnost	51
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob – informace o vstupu v platnost	51

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob – informace o vstupu v platnost	52
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o zpětném přebírání osob – informace o vstupu v platnost	52
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Albánskou republikou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	52
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	52
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Černá Hora o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	52
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	53
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	53
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Moldavskou republikou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	53
★ Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost	53

III Akty přijaté na základě Smlouvy o EU

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

★ Společný postoj Rady 2008/81/SZBP ze dne 28. ledna 2008, kterým se mění společný postoj 98/409/SZBP k Sieře Leone	54
---	----

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 75/2008

ze dne 28. ledna 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1207/2001 o postupech usnadňujících vydávání nebo vystavování a vydávání dokladů o původu ve Společenství a vydávání některých oprávnění schváleného vývoze podle předpisů upravujících preferenční obchod mezi Evropským společenstvím a některými zeměmi

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1207/2001⁽¹⁾ obsahuje ustanovení na podporu správného vydávání nebo vystavování dokladů o původu ve vztahu k vývozu výrobků ze Společenství v souvislosti s preferenčními obchodními vztahy s některými třetími zeměmi.
- (2) Přílohy III a IV nařízení (ES) č. 1207/2001 by měly být změněny, aby bylo zajištěno správné uvádění původu materiálů používaných při výrobě výrobků pocházejících ze Společenství.
- (3) Nařízení (ES) č. 1207/2001 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1207/2001 se mění takto:

- 1) Příloha III se nahrazuje zněním uvedeným v příloze I tohoto nařízení.
- 2) Příloha IV se nahrazuje zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.

Článek 2

Prohlášení dodavatele u výrobků bez statusu preferenčního původu, jež byla vyhotovena před dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, zůstávají v platnosti.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. ledna 2008.

Za Radu
předseda
D. RUPEL

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 21.6.2001, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1617/2006 (Úř. věst. L 300, 31.10.2006, s. 5).

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA III

Prohlášení dodavatele pro výrobky bez statusu preferenčního původu

Níže uvedený text prohlášení dodavatele musí být vyplněn v souladu s poznámkami pod čarou. Poznámky pod čarou nemusí být reprodukovány.

PROHLÁŠENÍ

lá, níže podepsaný dodavatel zboží uvedeného v připojeném dokladu, prohlašuji, že:

1. Pro výrobu uvedeného zboží byly ve Společenství použity tyto materiály bez statusu preferenčního původu:

Popis dodaného zboží ⁽¹⁾	Popis použitých nepůvodních materiálů	Číslo HS použitých nepůvodních materiálů ⁽²⁾	Hodnota použitých nepůvodních materiálů ⁽³⁾
			Celkem:

2. Všechny ostatní materiály použité ve Společenství k výrobě tohoto zboží pochází z ... ⁽⁴⁾ a vyhovují pravidlům původu, kterými se řídí preferenční obchod s ... ⁽⁵⁾, a

prohlašuji, že: ⁽⁶⁾

byla použita kumulace u ..... (název země/názvy zemí)

nebyla použita kumulace

Zavazuji se předložit celním orgánům veškeré další požadované podklady.

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Vztahuje-li se faktura, dodací list nebo jiný obchodní doklad, ke kterému je prohlášení připojeno, na různé druhy zboží nebo na zboží, které neobsahuje stejný podíl nepůvodních materiálů, je dodavatel povinen jasně mezi nimi rozlišovat.

Příklad:

Doklad se vztahuje na různé typy elektrických motorů čísla HS 8501 používané při výrobě praček čísla HS 8450. Druh a hodnota nepůvodních materiálů použitých při výrobě motorů se u jednotlivých typů liší. Typy elektrických motorů musí být uvedeny samostatně ve sloupci 1 a údaje v ostatních sloupcích musí být uvedeny pro každý typ tak, aby výrobce praček mohl přesně posoudit status původu svých výrobků v závislosti na typu použitého motoru.

⁽²⁾ Vyplňte pouze v případech, kterých se to týká.

Příklad:

Pravidlo pro oděvy ex kapitoly 62 připouští použití nepůvodních vláken. Používá-li tedy francouzský výrobce oděvů tkaninu utkanou v Portugalsku z nepůvodních vláken, postačuje, když portugalský dodavatel uvede ve sloupci 2 svého prohlášení jako nepůvodní materiál pouze „vlákno“; číslo HS a hodnotu vlákna uvádět nemusí.

Firma vyrábějící drát čísla HS 7217 z nepůvodních železných tyčí musí ve sloupci 2 uvést „železná tyč“. Používá-li se tento drát k výrobě stroje, pro který stanoví pravidlo původu procentní limit pro hodnotu použitých nepůvodních materiálů, musí být hodnota tyčí uvedena ve sloupci 4.

⁽³⁾ „Hodnotou“ se rozumí celní hodnota materiálů v době dovozu nebo, není-li tato hodnota známa a nelze ji stanovit, první zjistitelná cena zaplacená za tyto materiály ve Společenství.

Uveďte přesnou hodnotu za jednotku zboží uvedeného ve sloupci 1 pro každý druh použitého nepůvodního materiálu.

⁽⁴⁾ Společenství, země, skupina zemí nebo území, z něhož materiály pochází.

⁽⁵⁾ Dotyčná země, skupina zemí nebo dotyčné území.

⁽⁶⁾ Vyplnit v případě potřeby pouze u zboží se statusem preferenčního původu v souvislosti s preferenčními obchodními vztahy s jednou ze země uvedených v člácích 3 a 4 příslušného protokolu o původu, u níž je možné uplatnit celoevropsko-středomořskou kumulaci původu.

⁽⁷⁾ Místo a datum.

⁽⁸⁾ Jméno a funkce, název a adresa společnosti.

⁽⁹⁾ Podpis.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA IV

Dlouhodobé prohlášení dodavatele pro výroby bez statusu preferenčního původu

Níže uvedený text prohlášení dodavatele musí být vyplněn v souladu s poznámkami pod čarou. Poznámky pod čarou nemusí být reprodukovány.

PROHLÁŠENÍ

Já, níže podepsaný dodavatel zboží uvedeného v tomto dokladu, které je pravidelně dodáváno do ... ⁽¹⁾, prohlašuji, že:

1. Pro výrobu uvedeného zboží byly ve Společenství použity tyto materiály bez statusu preferenčního původu:

Popis dodaného zboží ⁽²⁾	Popis použitých nepůvodních materiálů	Číslo HS použitých nepůvodních materiálů ⁽³⁾	Hodnota použitých nepůvodních materiálů ⁽⁴⁾
			Celkem:

2. Všechny ostatní materiály použité ve Společenství k výrobě tohoto zboží pochází z ... ⁽⁵⁾ a vyhovují pravidlům původu, kterými se řídí preferenční obchod s ... ⁽⁶⁾, a

prohlašuji, že: ⁽⁷⁾

byla použita kumulace u ..... (název země/zemí)

nebyla použita kumulace

Toto prohlášení platí pro všechny další dodávky těchto výrobků dodávané v době od ..... do ..... ⁽⁸⁾.

Zavazuji se, že budu informovat ..... ihned, jakmile toto prohlášení přestane platit.

Zavazuji se předložit celním orgánům veškeré další požadované podklady.

..... ⁽⁹⁾

..... ⁽¹⁰⁾

..... ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ Jméno a adresa zákazníka.

⁽²⁾ Vztahuje-li se faktura, dodací list nebo jiný obchodní doklad, ke kterému je prohlášení připojeno, na různé druhy zboží nebo na zboží, které neobsahuje stejný podíl nepůvodních materiálů, je dodavatel povinen jasně mezi nimi rozlišovat.

Příklad:

Doklad se vztahuje na různé typy elektrických motorů čísla 8501 používané při výrobě praček čísla 8450. Druh a hodnota nepůvodních materiálů použitých při výrobě motorů se u jednotlivých typů liší. Typy elektrických motorů musí být uvedeny samostatně ve sloupci 1 a údaje v ostatních sloupcích musí být uvedeny pro každý typ tak, aby výrobce praček mohl přesně posoudit status původu svých výrobků v závislosti na typu použitého motoru.

⁽³⁾ Vyplňte pouze v případech, kterých se to týká.

Příklad:

Pravidlo pro oděvy ex kapitoly 62 připouští použití nepůvodních vláken. Používá-li tedy francouzský výrobce oděvů tkaninu utkanou v Portugalsku z nepůvodních vláken, postačuje, když portugalský dodavatel uvede ve sloupci 2 svého prohlášení jako nepůvodní materiál pouze „vlákno“; číslo HS a hodnotu vlákna uvádět nemusí.

Firma vyrábějící drát čísla HS 7217 z nepůvodních železných tyčí musí ve sloupci 2 uvést „železné tyče“. Používá-li se tento drát k výrobě stroje, pro který stanoví pravidlo původu procentní limit pro hodnotu použitých nepůvodních materiálů, musí být hodnota tyčí uvedena ve sloupci 4.

⁽⁴⁾ „Hodnotou“ se rozumí celní hodnota materiálů v době dovozu nebo, není-li tato hodnota známa a nelze ji stanovit, první zjistitelná cena zaplacená za tyto materiály ve Společenství.

Uveďte přesnou hodnotu za jednotku zboží uvedeného ve sloupci 1 pro každý druh použitého nepůvodního materiálu.

⁽⁵⁾ Společenství, země, skupina zemí nebo území, z něhož materiály pochází.

⁽⁶⁾ Dotyčná země, skupina zemí nebo dotyčné území.

⁽⁷⁾ Vyplnit v případě potřeby pouze u zboží se statusem preferenčního původu v souvislosti s preferenčními obchodními vztahy s jednou ze zemí uvedených v člancích 3 a 4 příslušného protokolu o původu, u níž je možné uplatnit celoevropsko-středomořskou kumulaci původu.

⁽⁸⁾ Uveďte data. Doba platnosti by neměla přesáhnout 12 měsíců.

⁽⁹⁾ Místo a datum.

⁽¹⁰⁾ Jméno a funkce, název a adresa společnosti.

⁽¹¹⁾ Podpis.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 76/2008**ze dne 28. ledna 2008****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽¹⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 29. ledna 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. ledna 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 28. ledna 2008 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
	ZZ	73,0
0808 20 50	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 77/2008**ze dne 28. ledna 2008,****kterým se pro dodací období 2007/08 stanoví množství povinných dodávek třtinového cukru k dovozu podle protokolu AKT a dohody s Indií**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na článek 31 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 12 nařízení Komise (ES) č. 950/2006 ze dne 28. června 2006, kterým se pro hospodářské roky 2006/07, 2007/08 a 2008/09 stanoví prováděcí pravidla pro dovoz a rafinaci produktů v odvětví cukru v rámci některých celních kvót a preferenčních dohod ⁽²⁾, stanoví pravidla pro určování povinných dodávek s nulovým clem pro produkty kódu KN 1701, vyjádřené jako ekvivalent bílého cukru, pro dovozy pocházející ze zemí, které jsou signatáři protokolu AKT a dohody s Indií.
- (2) Použití článků 3 a 7 protokolu AKT, článků 3 a 7 dohody s Indií a čl. 12 odst. 3 a článků 14 a 15 nařízení (ES) č. 950/2006 vedlo Komisi k tomu, že na základě stávajících dostupných informací stanovila povinné dodávky pro každou vyvážející zemi pro dodací období 2007/08.

- (3) Nařízení Komise (ES) č. 505/2007 ⁽³⁾ prozatímně stanovilo množství povinných dodávek třtinového cukru k dovozu podle protokolu AKT a dohody s Indií pro dodací období 2007/08.

- (4) Je proto potřeba stanovit množství povinných dodávek pro dodací období 2007/08 v souladu s čl. 12 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 950/2006.

- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Množství povinných dodávek pro dovoz produktů kódu KN 1701 pocházejících ze zemí, které jsou signatáři protokolu AKT a dohody s Indií, vyjádřené jako ekvivalent bílého cukru, jsou pro dodací období 2007/08 a pro každou dotýcnou vyvážející zemi stanovena v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. ledna 2008.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1260/2007 (Úř. věst. L 283, 27.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 178, 1.7.2006, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 371/2007 (Úř. věst. L 92, 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ Úř. věst. L 119, 9.5. 2007, s. 22.

PŘÍLOHA

Množství povinných dodávek pro dovoz preferenčního cukru pocházejícího ze zemí, které jsou signatáři protokolu AKT a dohody s Indií, vyjádřená v tunách ekvivalentu bílého cukru, pro dodací období 2006/07:

(tun)	
Země, které jsou signatáři protokolu AKT / dohody s Indií	Povinné dodávky 2007/08
Barbados	32 864,83
Belize	53 741,88
Kongo	10 186,10
Pobřeží slonoviny	10 123,12
Fidži	162 656,25
Guyana	170 203,57
Indie	9 999,83
Jamajka	132 129,06
Keňa	5 017,07
Madagaskar	9 905,00
Malawi	19 898,32
Mauricius	476 789,70
Mozambik	5 965,92
Svatý Kryštof a Nevis	0,00
Surinam	0,00
Svazijsko	117 368,72
Tanzanie	9 672,60
Trinidad a Tobago	47 513,60
Uganda	0,00
Zambie	8 179,91
Zimbabwe	37 660,14
Celkem	1 319 875,62

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/1/ES

ze dne 15. ledna 2008

o integrované prevenci a omezování znečištění

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedena směrnice kodifikována.
- (2) Cíle a zásady politiky životního prostředí Společenství, které byly vytyčeny v článku 174 Smlouvy, spočívají zejména v prevenci, snižování a pokud možno úplném vyloučení znečištění, přičemž přednost mají zásahy prováděné přímo u zdroje znečištění, a v zajištění šetrného hospodaření s přírodními zdroji, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a se zásadou prevence znečištění.

(3) Pátý akční program pro životní prostředí, jehož obecný nástin schválila Rada a zástupci vlád členských států na zasedání Rady v usnesení ze dne 1. února 1993 o programu činnosti Společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje ⁽⁵⁾, považoval integrovaný přístup k omezování znečištění za prioritní součást úsilí o dosažení trvalejší rovnováhy mezi lidskou činností a socioekonomickým rozvojem na jedné straně a přírodními zdroji a regenerační schopností přírody na straně druhé.

(4) Uplatňování integrovaného přístupu ke snižování znečištění vyžaduje zásah na úrovni Společenství a přizpůsobení a doplnění právních předpisů Společenství, které se týkají prevence a omezování znečištění z průmyslových závodů.

(5) Směrnicí Rady 84/360/EHS ze dne 28. června 1984 o boji proti znečišťování ovzduší z průmyslových zařízení ⁽⁶⁾ byl zaveden obecný rámec pro požadavek, aby jakákoli činnost či podstatná úprava zařízení průmyslového charakteru, které mohou způsobit znečištění ovzduší byly vázány podmínkou povolení uděleného před jakoukoli operací.

(6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/11/ES ze dne 15. února 2006 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství ⁽⁷⁾ stanoví požadavek udělení povolení k vypouštění těchto látek.

(7) Ačkoli existují právní předpisy Společenství, které se vztahují k boji proti znečišťování ovzduší a k prevenci či minimalizaci vypouštění nebezpečných látek do vody, chybí dosud srovnatelné předpisy Společenství usilující o prevenci či minimalizaci emisí do půdy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 97, 28.4.2007, s. 12.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. června 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2007.

⁽³⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha VI část A.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 188, 16.7.1984, s. 20. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 52.

- (8) Rozdílné přístupy k omezování emisí do ovzduší, vody či půdy mohou spíše podporovat přenos znečištění mezi těmito jednotlivými složkami, než aby chránily životní prostředí jako celek.
- (9) Účelem integrovaného přístupu k omezování znečištění je zabránit emisím do ovzduší, vody a půdy i se zřetelem na nakládání s odpady všude tam, kde je to možné, a tam, kde to možné není, alespoň minimalizovat vznik odpadů, aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.
- (10) Tato směrnice by měla vytvořit obecný rámec pro integrovanou prevenci a omezování znečištění. Zároveň by měla stanovit i opatření nezbytná k použití integrovaného přístupu k prevenci a omezování znečištění, tak aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku. Integrovaný přístup k omezování znečištění by měl přispět k uplatnění zásady udržitelného rozvoje.
- (11) Ustanovení této směrnice by se neměla dotýkat ustanovení směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾. Ani pokud je k udělení povolení nutné brát v úvahu ještě další informace či závěry získané podle ustanovení zmíněné směrnice, by nemělo být provádění směrnice 85/337/EHS touto směrnicí nijak dotčeno.
- (12) Členské státy by měly učinit nezbytné kroky zajišťující, aby provozovatelé průmyslových činností podle této směrnice jednali v souladu s obecnými zásadami vymezujícími určité základní povinnosti. K tomu účelu postačí, jestliže příslušné orgány vezmou zmíněné obecné zásady v úvahu při stanovování podmínek, na jejichž základě může být povolení uděleno.
- (13) U stávajících zařízení musí být některá z opatření přijímaných podle této směrnice učiněna po 30. říjnu 2007 a jiná od 30. října 1999.
- (14) V zájmu účinnějšího a účelnějšího řešení problémů znečištění by měl brát provozovatel v úvahu hlediska ochrany životního prostředí. Příslušná hlediska by měla být sdělena příslušnému orgánu či orgánům, aby si tyto orgány mohly před udělením povolení ověřit, že byla přijata veškerá vhodná opatření k prevenci či omezování znečištění. Podstatně odlišné postupy vyřizování žádostí o povolení by mohly vést k rozdílné úrovni jak ochrany životního prostředí, tak veřejného povědomí. Žádosti o povolení podle této směrnice by měly tudíž obsahovat určité minimální údaje.
- (15) Nejvyšší možné úrovně ochrany životního prostředí jako celku lze dosáhnout jen tehdy, budou-li postupy příslušných orgánů pro udělování povolení a jimi stanovené podmínky pro udělení povolení plně koordinovány.
- (16) Příslušný orgán či orgány by měly udělit či změnit jakékoli povolení pouze tehdy, budou-li přijata integrovaná opatření k ochraně ovzduší, vody a půdy.
- (17) V povolení by měla být zahrnuta veškerá nezbytná opatření ke splnění podmínek, jimiž je povolení vázáno, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku. Bez dotčení postupu povolování se uvedená opatření mohou stát i součástí obecných závazných požadavků.
- (18) Mezní hodnoty emisí, parametry či ekvivalentní ukazatele technického charakteru by měly být založeny na nejlepších dostupných technikách, aniž by bylo předepsáno použití jediné určité techniky či technologie, a měly by brát v úvahu technické charakteristiky, zeměpisnou polohu a stav životního prostředí v místě, kde se nachází zařízení, jehož se postup udělení povolení týká. Ve všech případech by měla být v podmínkách, na jejichž základě je povolení udělováno, obsažena i opatření k minimalizaci dálkového či přeshraničního znečištění a zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku.
- (19) Je věcí členských států, aby stanovily, jakým způsobem je třeba vzít v úvahu technické charakteristiky dotčeného zařízení, jeho zeměpisnou polohu a stav životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází.
- (20) Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje splnění přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepší dostupné techniky, je zejména třeba, aby byly tyto mimořádné okolnosti zahrnuty do podmínek povolení, aniž by byla dotčena ostatní opatření, která mají být přijata v zájmu dodržení norem kvality životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (21) Jelikož obsah pojmu „nejlepší dostupná technika“ podléhá vývoji, zejména v souvislosti s technickým rozvojem, měly by příslušné orgány tento vývoj sledovat, nebo být o něm informovány.
- (22) Změny stávajícího zařízení mohou být příčinou znečištění. Každá změna, která by mohla ovlivnit životní prostředí, by měla být proto oznámena příslušnému orgánu či orgánům. Podstatné změny zařízení musí být předem předmětem žádosti o povolení ve smyslu této směrnice.
- (23) Podmínky, pro něž je toto povolení udělováno, by měly být pravidelně sledovány a v případě nezbytnosti i aktualizovány. Za určitých okolností by měly být tyto podmínky znovu přezkoumány.
- (24) Efektivní účast veřejnosti na přijímání rozhodnutí by měla umožnit veřejnosti vyjádřit své názory a obavy, které mohou být pro toto rozhodnutí podstatné, a těm, kdo rozhodují, umožňuje vzít tyto názory a obavy v úvahu, čímž se zvyšuje zodpovědnost a transparentnost rozhodovacího procesu a přispívá k uvědomělému vztahu veřejnosti k otázkám životního prostředí a k veřejné podpoře učiněných rozhodnutí. Zejména musí mít veřejnost přístup k informacím o provozu zařízení a jejich případném dopadu na životní prostředí a ještě před přijetím rozhodnutí k informacím, které se týkají žádosti o povolení nových zařízení nebo žádosti o povolení podstatných změn nebo povolení samotných, jejich aktualizací, a k příslušným údajům získaným na základě monitorování.
- (25) Účast veřejnosti, včetně účasti sdružení, organizací a skupin, zejména nevládních organizací na ochranu životního prostředí, by proto měla být podporována, a to mimo jiné podporou vzdělávání veřejnosti v otázkách životního prostředí.
- (26) Dne 25. června 1998 Společenství podepsalo Úmluvu EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně ve věcech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“). Jedním z cílů Aarhuské úmluvy je zaručit práva veřejnosti na účast při rozhodování o záležitostech životního prostředí, a přispět tak k ochraně práva na život v prostředí přiměřeném zdraví a blahu člověka.
- (27) Získávání a výměna informací o nejlepších dostupných technikách na úrovni Společenství by měly pomoci vyrovnat technologickou nerovnováhu v rámci Společenství, přispět k celosvětovému rozšíření mezních hodnot a metod používaných ve Společenství a napomoci členským státům při účinném provádění této směrnice.
- (28) Měly by být pravidelně vypracovávány zprávy o provádění a účinnosti této směrnice.
- (29) Tato směrnice se vztahuje na zařízení s významným potenciálem znečišťování, a tedy i šíření znečištění přes hranice států. Žádosti o povolení nových zařízení nebo podstatných změn stávajících zařízení s pravděpodobně významnými nepříznivými účinky na životní prostředí by bylo třeba konzultovat se sousedními státy. Žádosti týkající se takových návrhů nových zařízení či podstatných změn stávajících zařízení by měly být přístupné veřejnosti ve státech, které by mohly být postiženy.
- (30) Může se ukázat potřeba stanovit na úrovni Společenství mezní hodnoty emisí pro určité kategorie zařízení či skupiny znečišťujících látek, na které se tato směrnice vztahuje. Takové mezní hodnoty emisí by měl stanovit Evropský parlament a Rada v souladu s ustanoveními Smlouvy.
- (31) Ustanoveními této směrnice by neměla být dotčena ustanovení Společenství vztahující se na ochranu zdraví a bezpečnost při práci.
- (32) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze VI části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Účelem této směrnice je docílit integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku činností, které jsou uvedeny v příloze I. Směrnice stanoví opatření, která mají vyloučit anebo, pokud to není možné, snížit emise z výše zmíněných činností do ovzduší, vody a půdy, včetně opatření týkajících se odpadu, v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku, aniž je dotčena směrnice 85/337/EHS a další příslušné předpisy Společenství.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

- 1) „látkou“ rozumí jakýkoli chemický prvek a jeho sloučeniny, s výjimkou radioaktivních látek ve smyslu směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření⁽¹⁾, a geneticky modifikovaných organismů ve smyslu směrnice Rady 90/219/EHS⁽²⁾ ze dne 23. dubna 1990 o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí⁽³⁾;
- 2) „znečištěním“ rozumí lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, tepla nebo hluku do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé lidskému zdraví nebo může nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí, které může vést ke škodám na hmotném majetku anebo omezit či narušit harmonii životního prostředí a další jiné zákonné způsoby využití životního prostředí;
- 3) „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;
- 4) „stávajícím zařízením“ rozumí zařízení, které bylo ke dni 30. října 1999 podle právních předpisů platných před tímto dnem v provozu nebo byl jeho provoz povolen, nebo zařízení, které je předmětem žádosti o vydání povolení řádně podané u příslušného orgánu za předpokladu, že dotyčné zařízení nebylo uvedeno do provozu později než 30. října 2000;
- 5) „emisemi“ rozumí přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy;
- 6) „mezními hodnotami emisí“ rozumí objem vyjádřený pomocí určitých specifických parametrů, koncentrace nebo hladiny určité emise, která nemá být během jednoho či několika období překročena; mezní hodnoty emisí mohou být též stanoveny pro určité skupiny, druhy či kategorie látek, zejména pro ty, které jsou uvedeny v příloze III; mezní hodnoty emisí pro látky se za normálních okolností vztahují k bodu, kde emise zařízení opouštějí bez ohledu na jakékoli zředění při jejich zjišťování; v případě nepřímých výpustí do vody může být při určování mezních hodnot emisí pro příslušné zařízení vzat v úvahu čistící efekt úpravny vody za předpokladu, že je zaručena odpovídající úroveň ochrany životního prostředí jako celku a že výsledkem není vyšší stupeň znečištění životního prostředí, a to aniž by byla dotčena směrnice 2006/11/ES nebo další směrnice, které ustanovení zmíněné směrnice provádějí;
- 7) „normou kvality životního prostředí“ rozumí souhrn požadavků, které musí životní prostředí nebo jeho určitá část v daném čase splňovat a které jsou stanoveny právními předpisy Společenství;
- 8) „příslušným orgánem“ rozumí orgán či orgány nebo instituce, které jsou podle právních předpisů členských států odpovědné za plnění závazků vyplývajících z této směrnice;
- 9) „povolením“ rozumí část nebo celé znění písemného rozhodnutí (nebo několik takových rozhodnutí), které uděluje oprávnění k provozu celého zařízení nebo jeho části za předpokladu splnění určitých podmínek, jež zaručují, že zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice; povolení se může vztahovat na jedno či několik zařízení anebo části zařízení, pokud jsou na stejném místě a provozované stejným provozovatelem;
- 10) „změnou provozu“ rozumí změna v povaze, funkci či rozsahu funkce zařízení, která může mít důsledky pro životní prostředí;
- 11) „podstatnou změnou“ rozumí změna provozu, která může mít podle názoru příslušného orgánu významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí; pro účely této definice se každá změna nebo rozšíření provozu považují za podstatné, pokud změna nebo rozšíření samy o sobě dosahují prahových hodnot případně stanovených v příloze I;
- 12) „nejlepší dostupnou technikou“ rozumí nejúčinnější a nejpokročilejší stadium vývoje činností a jejich provozních metod dokládající praktickou vhodnost určité techniky jako základu pro stanovení mezních hodnot emisí, jejichž smyslem je předejít vzniku emisí, a pokud to není možné, alespoň tyto emise omezit a zabránit tak nepříznivým dopadům na životní prostředí jako celek;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2005/174/ES (Úř. věst. L 59, 5.3.2005, s. 20).

⁽³⁾ Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1830/2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24).

- a) „technikou“ rozumí jak používaná technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, budováno, udržováno, provozováno a vyřazováno z činnosti;
- b) „dostupnou technikou“ rozumí technika, která byla vyvinuta v měřítku umožňujícím její zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, ať již tato technika je nebo není v příslušném členském státě používána či vyráběna, pokud je provozovateli za rozumných podmínek dostupná;
- c) „nejlepší“ rozumí neúčinnější z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Při určování nejlepší dostupné techniky je třeba věnovat zvláštní pozornost hlediskům uvedeným v příloze IV;

- 13) „provozovatelem“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo, pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení;
- 14) „veřejností“ rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
- 15) „dotčenou veřejností“ rozumí veřejnost, která je nebo by mohla být ovlivněna rozhodováním ohledně udělení nebo aktualizace povolení nebo podmínek povolení, nebo která má na tomto rozhodování určitý zájem; pro účely této definice se předpokládá, že nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky vnitrostátních právních předpisů mají na tomto rozhodování zájem.

Článek 3

Obecné zásady základních povinností provozovatele

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby příslušné orgány zajistily provoz zařízení takovým způsobem, aby:

- a) byla učiněna všechna vhodná preventivní opatření proti znečišťování, zejména využitím nejlepší dostupné techniky;
- b) nedocházelo k významnému znečišťování;

- c) se předcházelo vzniku odpadů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech⁽¹⁾; jestliže odpady vznikají, jsou využívány, anebo, pokud využití není technicky a ekonomicky možné, jsou odstraněny s vyloučením či omezením jakýchkoli dopadů na životní prostředí;
- d) byla energie využívána účinně;
- e) byla přijata nezbytná opatření, která mají předcházet výskytu havárií a omezovat jejich následky;
- f) byla přijata nezbytná opatření, aby po úplném ukončení činností bylo možné zabránit jakémukoli riziku znečištění a bylo možné místo ukončeného provozu navrátit zpět do uspokojivého stavu.

2. Ke splnění ustanovení tohoto článku postačí, jestliže členské státy zajistí, aby příslušné orgány vzaly při stanovení podmínek pro udělení povolení v úvahu obecné zásady uvedené v odstavci 1.

Článek 4

Povolení pro nová zařízení

Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že žádné nové zařízení nebude provozováno bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení⁽²⁾.

Článek 5

Požadavky pro udělení povolení pro stávající zařízení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení bylo provozováno v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 do 30. října 2007, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se články 1, 2, 11, 12, čl. 14 písm. c), čl. 15 odst. 1 a 3, články 17 a 18 a čl. 19 odst. 2 používaly na stávající zařízení, počínaje dnem 30. října 1999.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

Článek 6

Žádosti o povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádost o povolení podaná u příslušného orgánu obsahovala popis:

- a) zařízení a jeho činnosti;
- b) surovin a pomocných materiálů, dalších látek a energie, která je v zařízení používána anebo jím produkována;
- c) zdrojů emisí ze zařízení;
- d) podmínek staveniště zařízení;
- e) charakteru a množství předpokládaných emisí ze zařízení do jednotlivých složek prostředí, jakož i významných účinků těchto emisí na životní prostředí;
- f) navrhované technologie a dalších metod určených pro předcházení nebo, pokud to není možné, ke snížení emisí ze zařízení;
- g) opatření, je-li to nutné, k předcházení vzniku odpadů a k využití odpadů, které v zařízení vznikají;
- h) dalších opatření plánovaných k dodržování obecných pravidel základních povinností provozovatele podle ustanovení článku 3;
- i) opatření plánovaných k monitorování emisí do životního prostředí;
- j) hlavních náhradních řešení, jsou-li taková, prověřených žadatelem, ve formě přehledu.

Žádost o povolení musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností a odborných termínů, které jsou uvedeny v písm. a) až j).

2. Pokud informace podaná v souladu s požadavky směrnice 85/337/EHS nebo bezpečnostní zpráva vypracovaná v souladu se směrnicí Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole

nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek ⁽¹⁾ nebo informace poskytnutá v souladu s jiným právním předpisem splňuje některý z požadavků tohoto článku, je možné tuto informaci do žádosti zahrnout nebo ji k žádosti přiložit.

Článek 7

Integrovaný přístup k vydávání povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby v případě, že se povolovacího řízení účastní více než jeden příslušný orgán, byly podmínky pro udělení povolení a povolovací řízení plně zkoordinovány, aby byl zaručen účinný integrovaný přístup všech orgánů, které jsou pro toto řízení příslušné.

Článek 8

Rozhodnutí

Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené předpisy jednotlivých členských států či Společenství, udělí příslušný orgán povolení obsahující podmínky, jejichž splnění zaručí, že zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice; pokud tyto podmínky splněny nejsou, orgán odmítne povolení vydat.

Veškerá udělená povolení i povolení pozměněná musí obsahovat podrobné údaje o opatřeních učiněných na ochranu ovzduší, vody a půdy, jak ukládá tato směrnice.

Článek 9

Podmínky povolení

1. Členské státy zajistí, aby v povolení byla uvedena veškerá opatření nutná ke splnění požadavků pro udělení povolení podle článků 3 a 10, jejichž smyslem je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku prostřednictvím ochrany ovzduší, vody a půdy.

2. V případě nového zařízení nebo podstatné změny zařízení, na které se vztahuje článek 4 směrnice 85/337/EHS, je pro udělení povolení nutno vzít v úvahu i veškeré takto získané příslušné informace či závěry učiněné podle článků 5, 6 a 7 uvedené směrnice.

3. Povolení obsahují mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky, zejména pro látky uvedené v příloze III, které by mohly být emitovány z dotčeného zařízení ve významném množství, se zřetelem k jejich povaze a možnosti přenosu z jedné složky do druhé (vody, ovzduší a půdy). V případě nutnosti bude povolení obsahovat i odpovídající požadavky na ochranu půdy a podzemní vody, jakož i opatření k nakládání s odpady, které v zařízení vznikají. Mezní hodnoty mohou být případně doplněny nebo nahrazeny rovnocennými parametry nebo jinými technickými opatřeními.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 10, 14.1.1997, s. 13. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

U zařízení uvedených v příloze I bodu 6.6 musí stanovení mezních hodnot emisí podle tohoto odstavce brát v úvahu i praktická hlediska provozu zařízení těchto kategorií.

Pokud jsou emise skleníkových plynů ze zařízení uvedeny v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁽¹⁾ ve vztahu k činnosti prováděné v uvedeném zařízení, povolení neobsahuje mezní hodnoty emisí pro přímé emise uvedeného plynu, ledaže je to nezbytné pro zajištění toho, že se nezpůsobí žádné podstatné místní znečištění životního prostředí.

Členské státy se mohou rozhodnout, že pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES nestanoví požadavky týkající se energetické účinnosti s ohledem na spalovací jednotky nebo jiné jednotky emitující oxid uhličitý v místě, kde se zařízení nachází.

Pokud je to nezbytné, příslušné orgány patřičně pozmění povolení.

Třetí, čtvrtý a pátý pododstavec se nevztahuje na zařízení dočasně vyňatá ze systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES.

4. Aniž je dotčen článek 10, mezní hodnoty emisí, rovnocenné parametry a jiná technická opatření uvedená v odstavci 3 vycházejí z nejlepší dostupné techniky, se zřetelem k technickým charakteristikám dotčeného zařízení, k jeho zeměpisné poloze a podmínkám životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází, aniž by však bylo předepsáno použití jakékoli konkrétní metody či technologie. Ve všech případech podmínky povolení obsahují ustanovení týkající se minimalizace dálkového přenosu znečištění či znečištění přesahujícího hranice států a zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

5. Povolení obsahuje vhodné požadavky týkající se monitorování výпустů, s uvedením podrobností metody a frekvence měření, postupu vyhodnocování a povinnosti předkládat příslušnému orgánu údaje nutné k ověření souladu s povolením.

U zařízení uvedených v příloze I bodu 6.6 mohou být u opatření vztahujících se k tomuto odstavci brány v úvahu i náklady a přínos těchto opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná směrníci 2004/101/ES (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18).

6. Povolení obsahuje opatření pro případ situací odlišných od normálních provozních podmínek. Proto tam, kde existuje riziko poškození životního prostředí, musí být učiněna vhodná opatření týkající se spouštění, neúmyslného úniku látek, krátkodobých přerušení a definitivního ukončení provozu zařízení.

Povolení může též obsahovat dočasné výjimky z požadavků uvedených v odstavci 4, jestliže plán nápravných opatření schválený příslušným orgánem zaručuje splnění těchto požadavků do šesti měsíců a jestliže posuzovaný projekt vede ke snížení znečištění.

7. Povolení může obsahovat další zvláštní podmínky, jejichž splnění v rámci této směrnice považuje členský stát či příslušný orgán za vhodné.

8. Aniž je dotčena povinnost udělit povolení podle této směrnice, mohou členské státy předepsat určité požadavky pro určité kategorie zařízení formou obecně závazných pravidel místo zařazení těchto požadavků do podmínek jednotlivých povolení, a to za předpokladu, že bude zajištěn integrovaný přístup a odpovídající vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku.

Článek 10

Nejlepší dostupná technika a normy kvality životního prostředí

Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje dodržení přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepší dostupné techniky, je především nutno tato mimořádná opatření v povolení uvést, a to bez dotčení ostatních opatření, která mohou být v zájmu dosažení souladu s normami kvality životního prostředí učiněna.

Článek 11

Vývoj nejlepší dostupné techniky

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepší dostupné techniky, nebo aby o něm byl informován.

Článek 12

Změny zařízení uskutečňované provozovatelem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující to, aby provozovatel vždy uvědomil příslušné orgány o jakýchkoli plánovaných změnách v provozu. V případě nutnosti provedou příslušné orgány úpravu povolení anebo podmínek povolení.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádná podstatná změna, kterou provozovatel plánuje, se neuskutečnila bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí. Žádost o povolení a rozhodnutí příslušného orgánu se musí vztahovat na části zařízení a hlediska uvedená v článku 6, které mohou být takovou změnou ovlivněny. Příslušná ustanovení článku 3, článků 6 až 10 a čl. 15 odst. 1, 2 a 3 se použijí přiměřeně.

Článek 13

Přezkoumání a aktualizace podmínek povolení příslušným orgánem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby příslušné orgány pravidelně přezkoumávaly a v případě nutnosti aktualizovaly podmínky povolení.

2. Přezkoumání je nutno bezpodmínečně provést, jestliže:

- a) znečištění působené zařízením je tak značné, že je nutné znovu prověřit mezní hodnoty emisí uvedené v povolení anebo do povolení zahrnout mezní hodnoty nové;
- b) podstatné změny v oblasti nejlepší dostupné techniky umožňují významně snížit emise bez vynaložení nadměrných nákladů;
- c) bezpečnost provozu zařízení nebo některé činnosti s tím spojené vyžadují, aby byla použita jiná technika či jiné metody;
- d) vyžadují to nová ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.

Článek 14

Dodržování podmínek povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby:

- a) provozovatel při provozu zařízení dodržoval podmínky povolení;
- b) provozovatel pravidelně informoval příslušný orgán o výsledcích monitorování výпустů a neprodleně oznámil

jakoukoli událost nebo nehodu, která významně postihuje životní prostředí;

- c) provozovatelé zařízení poskytovali představitelům příslušného orgánu veškerou nezbytnou pomoc při jakékoli inspekci zařízení, při odebrání vzorků a shromažďování veškerých potřebných informací, které jsou pro plnění povinností v rámci této směrnice pro inspektory nezbytné.

Článek 15

Přístup k informacím a účast veřejnosti na povolovacím řízení

1. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostávala včasné a účinné možnosti účasti na řízeních ohledně:

- a) vydávání povolení pro nová zařízení;
- b) vydávání povolení pro podstatné změny;
- c) aktualizace povolení nebo podmínek povolení pro zařízení v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. a).

Pro tuto účast platí postup stanovený v příloze V.

2. Výsledky monitorování výпустů ve smyslu podmínek pro vydání povolení podle článku 9, které jsou v držení příslušného orgánu, jsou rovněž zpřístupněny veřejnosti.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí s výhradou omezení stanovených v čl. 4 odst. 1, 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾.

4. Po přijetí rozhodnutí uvědomí příslušný orgán veřejnost v souladu s příslušnými postupy a zpřístupní jí tyto informace:

- a) obsah rozhodnutí včetně kopie povolení a podmínek povolení a případných následných aktualizací a
- b) po posouzení názorů a obav vyjádřených dotčenou veřejností, důvody a úvahy, na kterých je rozhodnutí založeno, včetně informací o procesu účasti veřejnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článek 16

Přístup k právní ochraně

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými předpisy vnitrostátního práva příslušníci dotčené veřejnosti měli možnost dosáhnout přezkoumání soudem nebo jiným nezávislým a nestranným orgánem zřízeným ze zákona a mohli tak napadat hmotnou nebo procesní zákonnost jakýchkoli rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti podléhajících ustanovením o účasti veřejnosti obsaženým v této směrnici jestliže:

- a) mají dostatečný zájem, nebo
- b) namítají porušování práva v případech, kdy to správní řád členského státu požaduje jako předběžnou podmínku.

2. Členské státy stanoví, v jaké fázi mohou být rozhodnutí, akty nebo nečinnost napadeny.

3. To, co představuje dostatečný zájem a porušování práva, určí členské státy v souladu s cílem poskytnout zúčastněné veřejnosti široký přístup k právní ochraně. K tomuto účelu je zájem jakékoli nevládní organizace podporující ochranu životního prostředí a splňující požadavky vnitrostátních právních předpisů pokládán pro účely písmena a) odstavce 1 za dostatečný.

Pro účely písmena b) odstavce 1 se rovněž předpokládá, že tyto organizace mají práva, která mohou být porušována.

4. Ustanovení tohoto článku nevylučují možnost předběžného přezkoumání správním orgánem a neovlivní požadavek, aby tam, kde to vyžaduje vnitrostátní právní řád, byly před předáním věci k soudnímu přezkoumání vyčerpány postupy správního přezkoumání.

Každé takové řízení musí být spravedlivé, nestranné a včasné a nesmí být nepřiměřeně nákladné.

5. K dalšímu zlepšení účinnosti ustanovení tohoto článku členské státy zajistí, aby byly veřejnosti poskytnuty praktické informace o přístupu k postupům správního a soudního přezkoumání.

Článek 17

Výměna informací

1. S cílem umožnit výměnu informací přijmou členské státy nezbytná opatření, aby každé tři roky, poprvé před 30. dubnem 2001, předložily Komisi reprezentativní údaje o mezních hodnotách, které stanovily pro určité kategorie činností podle

přílohy I, a případně též informace o nejlepší dostupné technice, z níž byly zmíněné hodnoty odvozeny, především v souladu s ustanovením článku 9. Navazující další zprávy pak tyto údaje doplní postupy podle odstavce 3 tohoto článku.

2. Mezi členskými státy a odvětvími průmyslu, které přicházejí v úvahu, zorganizuje Komise výměnu informací o nejlepší dostupné technice, s ní souvisejícím monitorování a též o vývoji v obou zmíněných oblastech.

Komise každé tři roky zveřejní výsledky této výměny informací.

3. Členské státy podávají v tříletých intervalech, počínaje obdobím od 30. října 1999 do 30. října 2002, Komisi informace o provádění této směrnice, a to v podobě zprávy. Zpráva se vypracovává na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise v souladu s postupem stanoveným v čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾. Dotazník nebo osnova se členským státům odešle šest měsíců před začátkem období, jehož se zpráva týká. Komisi se zpráva odešle do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství do devíti měsíců od obdržení zpráv z členských států.

Komise předkládá zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství Evropskému parlamentu a Radě doplněnou o případné návrhy.

4. Členské státy zřídí nebo určí orgán či orgány odpovědné za výměnu informací podle ustanovení odstavců 1, 2 a 3 a uvědomí o tom Komisi.

Článek 18

Účinky přesahující hranice států

1. Je-li si členský stát vědom, že by provoz určitého zařízení mohl mít závažný nepříznivý vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud členský stát, který by mohl být významně zasažen, o to požádá, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 4 nebo čl. 12 odst. 2, druhému členskému státu veškeré informace, které musí sdělit nebo zpřístupnit podle přílohy V, a to ve stejnou dobu, kdy je zpřístupní vlastním státním příslušníkům. Tato informace poslouží jako podklad pro jakékoli nezbytné konzultace v rámci dvoustranných vztahů mezi těmito členskými státy na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

2. V rámci svých dvoustranných vztahů členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 byly žádosti po přiměřenou dobu též zpřístupněny veřejnosti členského státu, který by mohl být znečištěním postizen, aby bylo možno takto využít práva na podání připomínek předtím, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

3. Při rozhodování o žádosti o povolení musí příslušný orgán brát v úvahu výsledky veškerých konzultací podle odstavců 1 a 2.

4. Příslušný orgán uvědomí každý členský stát, s nímž byly vedeny konzultace podle odstavce 1, o rozhodnutí o žádosti a poskytne mu informace podle čl. 15 odst. 4. Tento členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil zpřístupnění těchto informací vhodným způsobem dotčené veřejnosti na svém území.

Článek 19

Mezní hodnoty emisí Společenství

1. Jestliže byla shledána potřeba opatření na úrovni Společenství, a to zejména na základě výměny informací podle ustanovení článku 17, Evropský parlament a Rada na návrh Komise a v souladu s postupy určenými Smlouvou stanoví mezní hodnoty emisí pro:

a) kategorie zařízení uvedené v příloze I, s výjimkou skládek spadajících pod body 5.1 a 5.4 zmíněné přílohy,

a

b) znečišťující látky uvedené v příloze III.

2. Pokud neexistují mezní hodnoty emisí Společenství stanovené podle této směrnice, použijí se jako minimální mezní hodnoty emisí podle této směrnice pro zařízení vyjmenovaná v příloze I příslušné mezní hodnoty emisí, které jsou uvedeny ve směrnících vyjmenovaných v příloze II a v dalších právních předpisech Společenství.

3. Aniž jsou dotčeny požadavky této směrnice, technické požadavky pro skládky spadající do bodů 5.1 a 5.4 podle

přílohy I, byly stanoveny ve směrnici Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽¹⁾.

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Do doby, než budou příslušnými orgány přijata opatření požadovaná podle článku 5 této směrnice, platí ve stávajících zařízeních pro činnosti uvedené v příloze I ustanovení směrnice 84/360/EHS, ustanovení článků 4, 5 a čl. 6 odst. 2 směrnice 2006/11/ES a příslušná ustanovení pro systém udělování povolení, která jsou obsažena ve směrnících vyjmenovaných v příloze II, aniž jsou dotčeny výjimky stanovené ve směrnici 2001/80/ES.

2. Příslušná ustanovení týkající se systému udělování povolení, obsažená ve směrnících vyjmenovaných v příloze II, se nepoužijí na zařízení, která nejsou stávajícími zařízeními ve smyslu čl. 2 bodu 4 v souvislosti s činnostmi uvedenými v příloze I.

3. Směrnice 84/360/EHS se zrušuje ke dni 30. října 2007.

Bude-li to nutné, pozmění Rada, nebo Evropský parlament a Rada na návrh Komise příslušná ustanovení směrnic vyjmenovaných v příloze II, aby byla přede dnem 30. října 2007 přizpůsobena požadavkům této směrnice.

Článek 21

Sdělení

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Zrušení

Směrnice 96/61/ES ve znění aktů uvedených v příloze VI části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze VI části B.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku 15. ledna 2008.

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

předseda

J. LENARČIČ

PŘÍLOHA I

KATEGORIE PRŮMYSLOVÝCH ČINNOSTÍ PODLE ČLÁNKU 1

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů.
2. Níže uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k výrobním kapacitám anebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Jestliže tentýž provozovatel provozuje ve stejném zařízení nebo na stejném místě několik činností, které spadají pod totéž označení podle následujícího výčtu, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají.
  1. **Energetika**
    - 1.1 Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW
    - 1.2 Rafinerie minerálních olejů a plynu
    - 1.3 Koksovací pece
    - 1.4 Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí
  2. **Výroba a zpracování kovů**
    - 2.1 Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy)
    - 2.2 Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu
    - 2.3 Zařízení na zpracování železných kovů:
      - a) válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu
      - b) kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je spotřeba tepelné energie větší než 20 MW
      - c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu
    - 2.4 Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně
    - 2.5 Zařízení
      - a) na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy
      - b) na tavení, včetně slitinování, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů, (rafinace, výroba odlitků apod.) o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů
    - 2.6 Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastických hmot s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázní větší než 30 m³
  3. **Zpracování nerostů**
    - 3.1 Zařízení na výrobu cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně
    - 3.2 Zařízení na výrobu azbestu a produktů na bázi azbestu

- 3.3 Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 3.4 Zařízení na tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 3.5 Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně, nebo o kapacitě peci větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³

4. Chemický průmysl

U kategorií činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku na základě chemického zpracování látek nebo skupin látek podle výčtu v bodech 4.1 až 4.6

- 4.1 Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou:
- a) jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické)
  - b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice
  - c) organické sloučeniny síry
  - d) organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany
  - e) organické sloučeniny fosforu
  - f) halogenderiváty uhlovodíků
  - g) organokovové sloučeniny
  - h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulosy)
  - i) syntetické kaučuky
  - j) barviva a pigmenty
  - k) povrchově aktivní látky
- 4.2 Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:
- a) plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid
  - b) kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina solná, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá
  - c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný
  - d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný
  - e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny jako karbid vápíku, křemík, karbid křemíku

4.3 Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných)

4.4 Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů

4.5 Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů

4.6 Chemická zařízení na výrobu výbušnin

5. Nakládání s odpady

Aniž je dotčen článek 11 směrnice 2006/12/ES nebo článek 3 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽¹⁾:

5.1 Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů podle definice uvedené v čl. 1 odst. 4 směrnice 91/689/EHS, jakož i podle definic v přílohách II A a II B (operace R1, R5, R6, R8 a R9) ke směrnici 2006/12/ES, dále zařízení uvedená ve směrnici Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji ⁽²⁾ s kapacitou vyšší než 10 t

5.2 Zařízení na spalování komunálního odpadu (odpad z domácností a z podnikání, průmyslový odpad a odpad z úřadů, který je svou charakteristikou a složením podobný odpadu z domácností) s kapacitou vyšší než 3 t za hodinu

5.3 Zařízení na odstraňování odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné podle definice v příloze II A ke směrnici 2006/12/ES pod označením D8 a D9, o kapacitě nad 50 t denně

5.4 Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu

6. Ostatní činnosti

6.1 Průmyslová zařízení na výrobu:

a) buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů

b) papíru a lepenky o výrobní kapacitě vyšší než 20 t denně

6.2 Zařízení na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií o kapacitě zpracování vyšší než 10 t denně

6.3 Zařízení na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je vyšší než 12 t hotových výrobků denně

6.4 a) Jatky o kapacitě porážky vyšší než 50 t denně

b) Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin

— ze surovin živočišného původu (jiných než mléka) o výrobní kapacitě vyšší než 75 t denně

— ze surovin rostlinného původu o výrobní kapacitě vyšší než 300 t denně (v průměru za čtvrtletí)

c) Zařízení na úpravu a zpracování mléka o kapacitě odebíraného mléka vyšší než 200 t denně (v průměru za rok)

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES (Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91).

- 6.5 Zařízení na odstraňování a zpracování konfiskátů živočišného původu o kapacitě zpracování vyšší než 10 t denně
- 6.6 Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat s prostorem větším než pro:
- a) 40 000 kusů drůbeže
  - b) 2 000 kusů prasat na porážku (vyšší než 30 kg) nebo
  - c) 750 kusů prasnic
- 6.7 Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků, používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě rozpouštědel vyšší než 150 kg za hodinu nebo vyšší než 200 t za rok
- 6.8 Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací
-

PŘÍLOHA II

SEZNAM SMĚRNIC PODLE ČL. 19 Odst. 2 a 3 a Článku 20

1. Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem
  2. Směrnice Rady 82/176/EHS ze dne 22. března 1982 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů
  3. Směrnice Rady 83/513/EHS ze dne 26. září 1983 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění kadmia
  4. Směrnice Rady 84/156/EHS ze dne 8. března 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z jiných průmyslových oborů, než je elektrolýza alkalických chloridů
  5. Směrnice Rady 84/491/EHS ze dne 9. října 1984 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění hexachlorcyklohexanu
  6. Směrnice Rady 86/280/EHS ze dne 12. června 1986 o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS
  7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů
  8. Směrnice Rady 92/112/EHS ze dne 15. prosince 1992 o postupech harmonizace programů snižování a úplného vyloučení znečišťování odpady z průmyslu oxidu titaničitého
  9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení
  10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/11/ES ze dne 15. února 2006 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství
  11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech
  12. Směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji
  13. Směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech
  14. Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů
-

PŘÍLOHA III

ORIENTAČNÍ SEZNAM NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK, KTERÉ JE TŘEBA BRÁT V ÚVAHU PŘI STANOVOVÁNÍ MEZNÍCH HODNOT EMISÍ**Ovzduší**

1. Oxid siřičitý a jiné sloučeniny síry
2. Oxidy dusíku a jiné sloučeniny dusíku
3. Oxid uhelnatý
4. Těkavé organické sloučeniny
5. Kovy a jejich sloučeniny
6. Prach
7. Azbest (suspendované částice, vlákna)
8. Chlor a jeho sloučeniny
9. Fluor a jeho sloučeniny
10. Arzen a jeho sloučeniny
11. Kyanidy
12. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že při přenosu vzduchem mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
13. Polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany

Voda

1. Organické sloučeniny halogenů a látky, které mohou ve vodném prostředí tyto sloučeniny vytvářet
  2. Organické sloučeniny fosforu
  3. Organické sloučeniny cínu
  4. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že ve vodním prostředí nebo při přenosu vodním prostředím mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
  5. Perzistentní uhlovodíky a perzistentní a bioakumulovatelné toxické organické látky
  6. Kyanidy
  7. Kovy a jejich sloučeniny
  8. Arzen a jeho sloučeniny
  9. Biocidy a přípravky na ochranu rostlin
  10. Materiály v suspenzi
  11. Látky, které přispívají k eutrofizaci (zejména dusičnany a fosforečnany)
  12. Látky s nepříznivým vlivem na kyslíkovou bilanci (a mohou být měřeny – BSK, CHSK atd.)
-

PŘÍLOHA IV

Při určování nejlepší dostupné techniky odpovídající definici v čl. 2 bodu 12 obecně nebo v určitých případech se zřetelem k očekávaným nákladům a přínosům plánovaného opatření a se zřetelem k zásadám prevence a předběžné opatrnosti je třeba vzít v úvahu:

1. použití nízkoodpadní technologie;
  2. použití látek méně nebezpečných;
  3. podporu využívání a recyklace látek, které vznikají nebo se používají v technologickém procesu, případně využívání a recyklaci odpadu;
  4. srovnatelné procesy, zařízení či provozní metody, které již byly úspěšně vyzkoušeny v průmyslovém měřítku;
  5. technický rozvoj a vývoj vědeckých poznatků;
  6. charakter, účinky a množství příslušných emisí;
  7. předpokládané termíny spuštění nových nebo stávajících zařízení;
  8. dobu potřebnou k zavedení nejlepší dostupné techniky;
  9. spotřebu a druh surovin (včetně vody) používaných v technologickém procesu a energetickou náročnost;
  10. požadavek prevence nebo omezení na minimum celkových účinků emisí na životní prostředí i na stupeň rizika jeho ohrožení;
  11. požadavek prevence havárií a minimalizace jejich následků pro životní prostředí;
  12. informace zveřejňované Komisí podle čl. 17 odst. 2 druhého pododstavce nebo mezinárodními organizacemi.
-

PŘÍLOHA V

ÚČAST VEŘEJNOSTI NA ROZHODOVÁNÍ

1. Následující informace se sdělují veřejnosti (prostřednictvím veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky jako například elektronickými médii, jsou-li k dispozici) v počátečním stadiu rozhodovacího procesu nebo nejpozději, jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout:
    - a) žádost o povolení nebo případně návrh na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení podle čl. 15 odst. 1, včetně popisu prvků uvedených v čl. 6 odst. 1;
    - b) případně skutečnost, že rozhodnutí podléhá posouzení vnitrostátních nebo přeshraničních vlivů na životní prostředí nebo konzultacím mezi členskými státy podle článku 18;
    - c) údaje o příslušných orgánech odpovědných za vydávání rozhodnutí, o orgánech, od kterých je možné obdržet příslušné informace, a o orgánech, na které se lze obracet s připomínkami či dotazy, a také údaje o lhůtách pro podávání připomínek či dotazů;
    - d) povaha možných rozhodnutí nebo návrh rozhodnutí, je-li k dispozici;
    - e) případně údaje o návrhu na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení;
    - f) informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny;
    - g) podrobné podmínky účasti veřejnosti a konzultací stanovené podle bodu 5.
  2. Členské státy zajistí, aby dotčené veřejnosti byly v přiměřených lhůtách zpřístupněny tyto informace:
    - a) v souladu s vnitrostátními právními předpisy hlavní zprávy a doporučení adresované příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy byla dotčená veřejnost informována v souladu s bodem 1;
    - b) v souladu s ustanoveními směrnice 2003/4/ES informace neuvedené v bodě 1, které jsou významné pro rozhodnutí podle článku 8 a které jsou dostupné až po informování dotčené veřejnosti v souladu s bodem 1.
  3. Dotčená veřejnost má právo předkládat příslušnému orgánu připomínky a stanoviska před přijetím rozhodnutí.
  4. Při rozhodování musí být náležitě přihlédnuto k výsledkům konzultací konaných podle této přílohy.
  5. Podrobné podmínky informování veřejnosti (například formou vývěsek v určité oblasti nebo oznámeními v místním tisku) a konzultací se dotčenou veřejností (například písemným vyjádřením nebo veřejnou anketou) stanoví členské státy. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty tak, aby bylo dost času na informování veřejnosti a aby dotčená veřejnost měla dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle ustanovení této přílohy.
-

PŘÍLOHA VI

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny (uvedené v článku 22)

Směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).	pouze článek 4 a příloha II
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).	pouze článek 26
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).	pouze bod 61 přílohy III
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).	pouze čl. 21 odst. 2

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (uvedené v článku 22)

Směrnice	Lhůta pro provedení
96/61/ES	30. října 1999
2003/35/ES	ze dne 25. června 2005
2003/87/ES	ze dne 31. prosince 2003

PŘÍLOHA VII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 96/61/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2, návětí	Článek 2, návětí
Čl. 2 body 1 až 9	Čl. 2 body 1 až 9
Čl. 2 bod 10 písm. a)	Čl. 2 bod 10
Čl. 2, bod 10 písm. b)	Čl. 2 bod 11
Čl. 2, bod 11, první pododstavec, návětí	Čl. 2 bod 12 první pododstavec, návětí
Čl. 2 bod 11 první pododstavec první odrážka	Čl. 2 bod 12 první pododstavec písm. a)
Čl. 2 bod 11 první pododstavec druhá odrážka	Čl. 2 bod 12 první pododstavec písm. b)
Čl. 2 bod 11 první pododstavec třetí odrážka	Čl. 2 bod 12 první pododstavec písm. c)
Čl. 2 bod 11 druhý pododstavec	Čl. 2 bod 12 druhý pododstavec
Čl. 2 bod 12	Čl. 2 bod 13
Čl. 2 bod 13	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 14	Čl. 2 bod 15
Čl. 3 první pododstavec	Čl. 3 odst. 1
Čl. 3 druhý pododstavec	Čl. 3 odst. 2
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec návětí
Čl. 6 odst. 1 první pododstavec první až desátá odrážka	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec písm. a) až j)
Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2
Článek 7 až 12	Článek 7 až 12
Čl. 13 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 2 návětí	Čl. 13 odst. 2 návětí
Čl. 13 odst. 2 první až čtvrtá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) až d)
Čl. 14 návětí	Čl. 14 návětí
Čl. 14 první až třetí odrážka	Čl. 14 písm. a) až c)
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec návětí	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec návětí
Čl. 15 odst. 1 první pododstavec první až třetí odrážka	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec písm. a) až c)
Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
Čl. 15 odst. 4	Čl. 15 odst. 3
Čl. 15 odst. 5	Čl. 15 odst. 4
Čl. 15a, první pododstavec, návětí a závěrečná slova	Čl. 16 odst. 1
Čl. 15a první pododstavec písm. a) a b)	Čl. 16 odst. 1 písm. a) a b)

Směrnice 96/61/ES	Tato směrnice
Čl. 15a druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2
Čl. 15a třetí pododstavec, první a druhá věta	Čl. 16 odst. 3 první pododstavec
Čl. 15a třetí pododstavec, třetí věta	Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 15a čtvrtý pododstavec	Čl. 16 odst. 4 první pododstavec
Čl. 15a pátý pododstavec	Čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 15a šestý pododstavec	Čl. 16 odst. 5
Článek 16	Článek 17
Článek 17	Článek 18
Čl. 18 odst. 1 úvodní a závěrečná slova	Čl. 19 odst. 1
Čl. 18 odst. 1 první a druhá odrážka	Čl. 19 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 18 odst. 2 první pododstavec	Čl. 19 odst. 2
Čl. 18 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 19 odst. 3
Článek 19	—
Čl. 20 odst. 1	Článek 20 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 20 odst. 2
Čl. 20 odst. 3 první pododstavec	Čl. 20 odst. 3 první pododstavec
Čl. 20 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 20 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 21 odst. 1	—
Čl. 21 odst. 2	Článek 21
—	Článek 22
Článek 22	Článek 23
Článek 23	Článek 24
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V	Příloha V
—	Příloha VI
—	Příloha VII

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2008/2/ES

ze dne 15. ledna 2008

o poli výhledu a stíračích čelních skel kolových zemědělských a lesnických traktorů

(kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 74/347/EHS ze dne 25. června 1974 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pole výhledu a stíračů čelních skel kolových zemědělských a lesnických traktorů ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

(2) Směrnice 74/347/EHS je jednou ze zvláštních směrnic pro systém ES schvalování typu stanoveného směrnicí Rady 74/150/EHS nahrazenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/37/ES ze dne 26. května 2003 o schvalování typu zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků ⁽⁵⁾ a stanovuje technické předpisy týkající se designu a konstrukce kolových zemědělských a lesnických traktorů z hlediska pole výhledu a stíračů čelních skel. Tyto technické předpisy se týkají sblížení právních předpisů členských států v tom směru, aby umožňovaly použití postupu ES schva-

lování typu stanoveného směrnicí 2003/37/ES na každý typ traktoru. Proto se ustanovení směrnice 2003/37/ES týkající se zemědělských a lesnických traktorů, jejich přípojných vozidel a výměnných tažených strojů, jakož i jejich systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků vztahují na tuto směrnici.

(3) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze II části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. „Zemědělským nebo lesnickým traktorem“ se rozumí každé motorové vozidlo vybavené koly nebo pásy, které má alespoň dvě nápravy, jehož hlavní funkcí je vyvíjet tažnou sílu a které je zvláště konstruováno k tažení, tlačení, nesení nebo pohonu určitých nářadí, strojů nebo přípojných vozidel určených pro užití v zemědělství nebo lesnictví. Může být vybaveno pro přepravu nákladu a osob.

2. Tato směrnice se vztahuje pouze na traktory definované v odstavci 1, které jsou vybaveny pneumatikami a které mají maximální konstrukční rychlost od 6 km/h do 40 km/h.

Článek 2

Členské státy nesmějí odmítnout udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru z důvodů týkajících se stíračů čelních skel, pokud tato pole výhledu a stírače čelních skel splňují požadavky stanovené v příloze I.

Článek 3

Členské státy nesmějí odmítnout registraci nebo zakázat prodej, uvedení do provozu nebo užívání traktorů z důvodů týkajících se stíračů čelních skel, pokud tato pole výhledu a stírače čelních skel splňují požadavky stanovené v příloze I.

Článek 4

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků přílohy I technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v čl. 20 odst. 2 směrnice 2003/37/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 13.7.2007, s. 35.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 19. června 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a Rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2007.

⁽³⁾ Úř. věst. L 191, 15.7.1974, s. 5. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/54/ES (Úř. věst. L 277, 10.10.1997, s. 24).

⁽⁴⁾ Viz příloha II část A.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 171, 9.7.2003, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2006/96/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 81).

Článek 5

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Směrnice 74/347/EHS ve znění směrnic uvedených v příloze II části A se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a pro jejich použitelnost stanovených v příloze II části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 7

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. května 2008.

Článek 8

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 15. ledna 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J. LENARČIČ

PŘÍLOHA I

POLE VÝHLEDU

DEFINICE A POŽADAVKY

1. DEFINICE

1.1 Pole výhledu

„Polem výhledu“ se rozumějí všechny směry dopředu a do stran, ve kterých může řidič traktoru vidět.

1.2 Vztažný bod

„Vztažným bodem“ se rozumí dohodou stanovená poloha očí řidiče traktoru teoreticky soustředěných do jediného bodu. Vztažný bod leží v rovině, která je rovnoběžná se střední podélnou rovinou traktoru a prochází středem sedadla, a je vzdálen 700 mm svisle nad průsečnicí této roviny s povrchem sedadla a 270 mm směrem k pánevní opěře od svislé roviny procházející přední hranou povrchu sedadla a kolmou ke střední podélné rovině traktoru (obrázek 1). Takto stanovený vztažný bod se vztahuje k neobsazenému sedadlu nastavenému do střední polohy určené výrobcem traktoru.

1.3 Půlkruh výhledu

„Půlkruhem výhledu“ se rozumí půlkruh opsaný poloměrem 12 m okolo bodu ležícího ve vodorovné rovině vozovky svisle pod vztažným bodem tak, že při pohledu ve směru jízdy se oblouk půlkruhu nachází před traktorem a průměr, který půlkruh ohraničuje, svírá s podélnou osou traktoru pravý úhel (obrázek 2).

1.4 Zakrytí výhledu

„Zakrytím výhledu“ se rozumějí tětivy výsečí půlkruhu výhledu, které nejsou viditelné kvůli konstrukčním částem, jako jsou střešní sloupky, přírůdky vzduchu nebo výfukové komíny a rám čelního skla.

1.5 Výseč výhledu

„Výsečí výhledu“ se rozumí část pole výhledu, která je omezena:

1.5.1 nahoře

vodorovnou rovinou procházející vztažným bodem;

1.5.2 v rovině vozovky

oblastí ležící vně půlkruhu výhledu, která tvoří pokračování výseče půlkruhu výhledu, jejíž tětiva dlouhá 9,5 m, je kolmá k rovině procházející středem sedadla řidiče rovnoběžně se střední podélnou rovinou traktoru a je touto rovinou půlena.

1.6 Plocha stíraná stírači čelního skla

„Plochou stíranou stírači čelního skla“ se rozumí plocha vnějšího povrchu čelního skla stíraná stírači čelního skla.

2. POŽADAVKY

2.1 Obecně

Traktor musí být konstruován a vybaven tak, aby v provozu na pozemních komunikacích a při použití v zemědělství a lesnictví měl řidič přiměřené pole výhledu za všech normálních podmínek provozu na pozemních komunikacích a při polních nebo lesních pracích. Pole výhledu se považuje za přiměřené, jestliže řidič vidí co největší možnou část každého předního kola a jsou-li splněny níže uvedené podmínky.

2.2 Prověření pole výhledu

2.2.1 Postup stanovení zakrytí výhledu

- 2.2.1.1 Traktor se umístí na vodorovný povrch, jak ukazuje obrázek 2. Na vodorovnou podpěru se v úrovni vztažného bodu a souměrně vůči němu připevní dva bodové světelné zdroje, např. 2×150 W, 12 V, vzdálené od sebe 65 mm. Podpěra je uprostřed otočná kolem svislé osy procházející vztažným bodem. Pro měření zakrytí výhledu se podpěra nastaví tak, aby spojnice obou světelných zdrojů byla kolmá k přímce, která spojuje zakrývající konstrukční část se vztažným bodem.

Změří se obrysy překrytí stínů (nejhlubšího stínu), které při současném nebo střídavém rozsvícení světelných zdrojů vrhá zakrývající konstrukční část na půlkruh výhledu, v souladu s bodem 1.4 (obrázek 3).

- 2.2.1.2 Zakrytí výhledu nesmí být větší než 700 mm.

- 2.2.1.3 Zakrytí výhledu způsobená sousedními konstrukčními částmi širšími než 80 mm musí být rozložena takovým způsobem, aby vzdálenost mezi středy dvou zakrytí výhledu, měřená jako tětiva půlkruhu výhledu, nebyla menší než 2 200 mm.

- 2.2.1.4 Na půlkruhu výhledu nesmí být více než šest zakrytí výhledu a ve výšce výhledu definované v bodě 1.5 nesmí být více než dvě zakrytí výhledu.

- 2.2.1.5 Vně výšece výhledu jsou však přípustná zakrytí výhledu, která jsou větší než 700 mm, ale menší než 1 500 mm, jestliže konstrukční části, které je způsobují, nelze překonstruovat nebo přemístit: na každé straně mohou být celkem buď dvě taková zakrytí výhledu, jedno menší než 700 mm a druhé menší než 1 500 mm, nebo dvě zakrytí výhledu, obě menší než 1 200 mm.

- 2.2.1.6 Není nutno brát v úvahu slepá místa způsobená zpětnými zrcátky schváleného typu, jestliže konstrukce těchto zrcátek neumožňuje provést jejich montáž jiným způsobem.

2.2.2 Matematické stanovení zakrytí výhledu pro binokulární vidění:

- 2.2.2.1 alternativně k postupu podle bodu 2.2.1 může být přípustnost jednotlivých zakrytí výhledu stanovena matematicky. Na velikost, rozložení a počet zakrytí výhledu se vztahují požadavky bodů 2.2.1.2 až 2.2.1.6;

- 2.2.2.2 pro binokulární vidění při očním rozestupu 65 mm je zakrytí výhledu vyjádřené v mm dáno vzorcem:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

kde:

a je vzdálenost v mm mezi konstrukční částí zakrývající výhled a vztažným bodem, měřená podél zorného paprsku spojujícího vztažný bod, střed konstrukční části a obvod půlkruhu výhledu a

b je šířka konstrukční části zakrývající výhled v mm, měřená vodorovně a kolmo k zornému paprsku.

2.3 Zkušební metody uvedené v bodě 2.2 mohou být nahrazeny jinými, jestliže lze prokázat, že jsou rovnocenné.

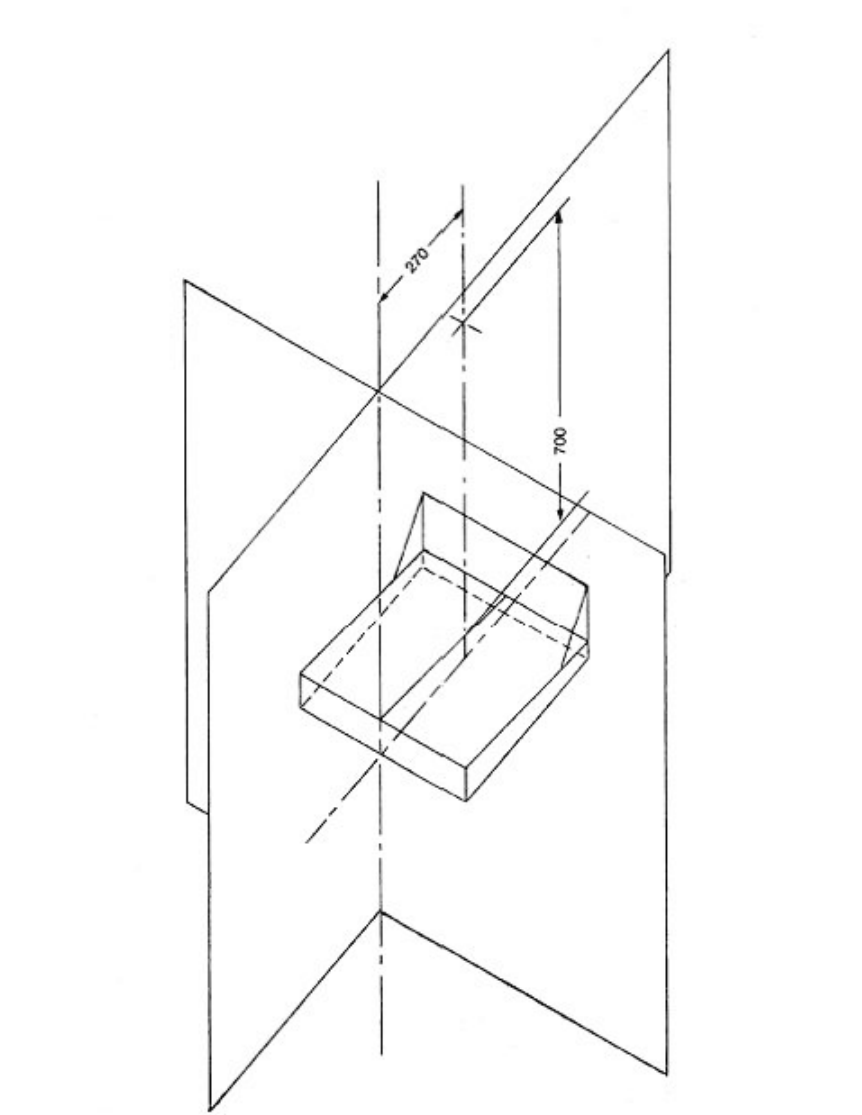
2.4 **Průhledná plocha čelního skla**

Pro účely stanovení zakrytí výhledu ve výšce výhledu se zakrytí výhledu způsobená rámem čelního skla a jinými překážkami mohou považovat za jediné zakrytí v souladu s bodem 2.2.1.4, pokud vzdálenost mezi krajními body těchto zakrytí výhledu není větší než 700 mm.

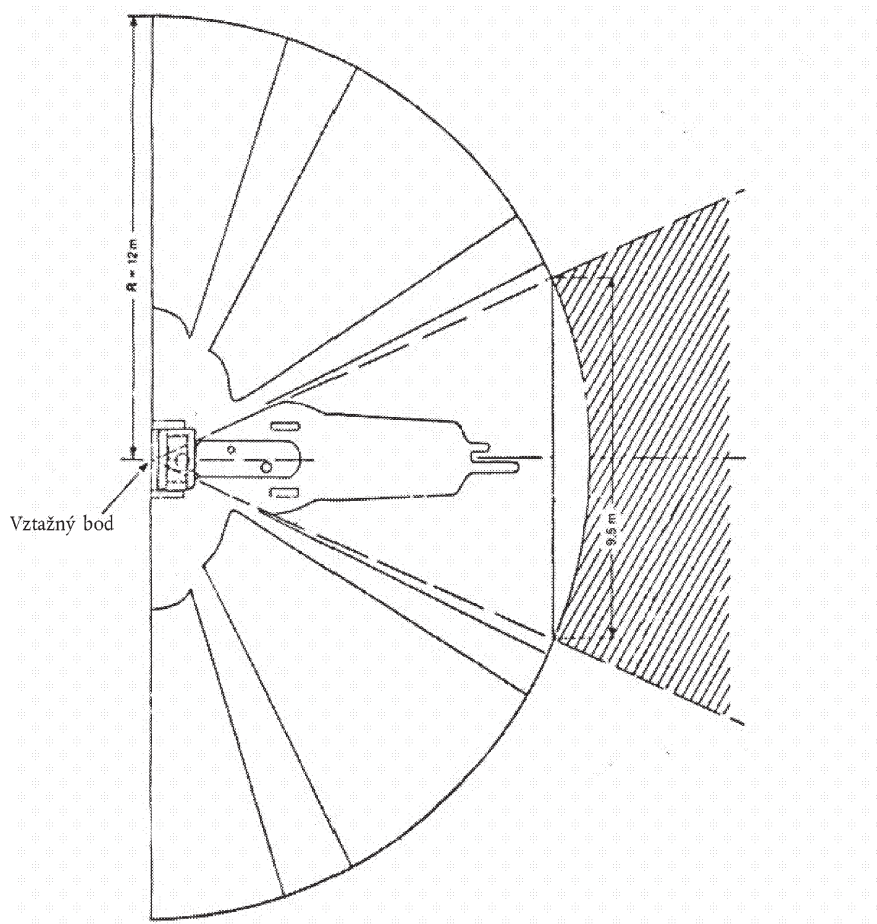
2.5 **Stírače čelního skla**

2.5.1 Traktory vybavené čelním sklem musí být rovněž vybaveny stírači čelního skla poháněnými motorkem . Plocha stíraná těmito stírači musí zajišťovat neomezený výhled dopředu odpovídající těživě výšce výhledu na půlkruhu výhledu dlouhé nejméně 8 m.

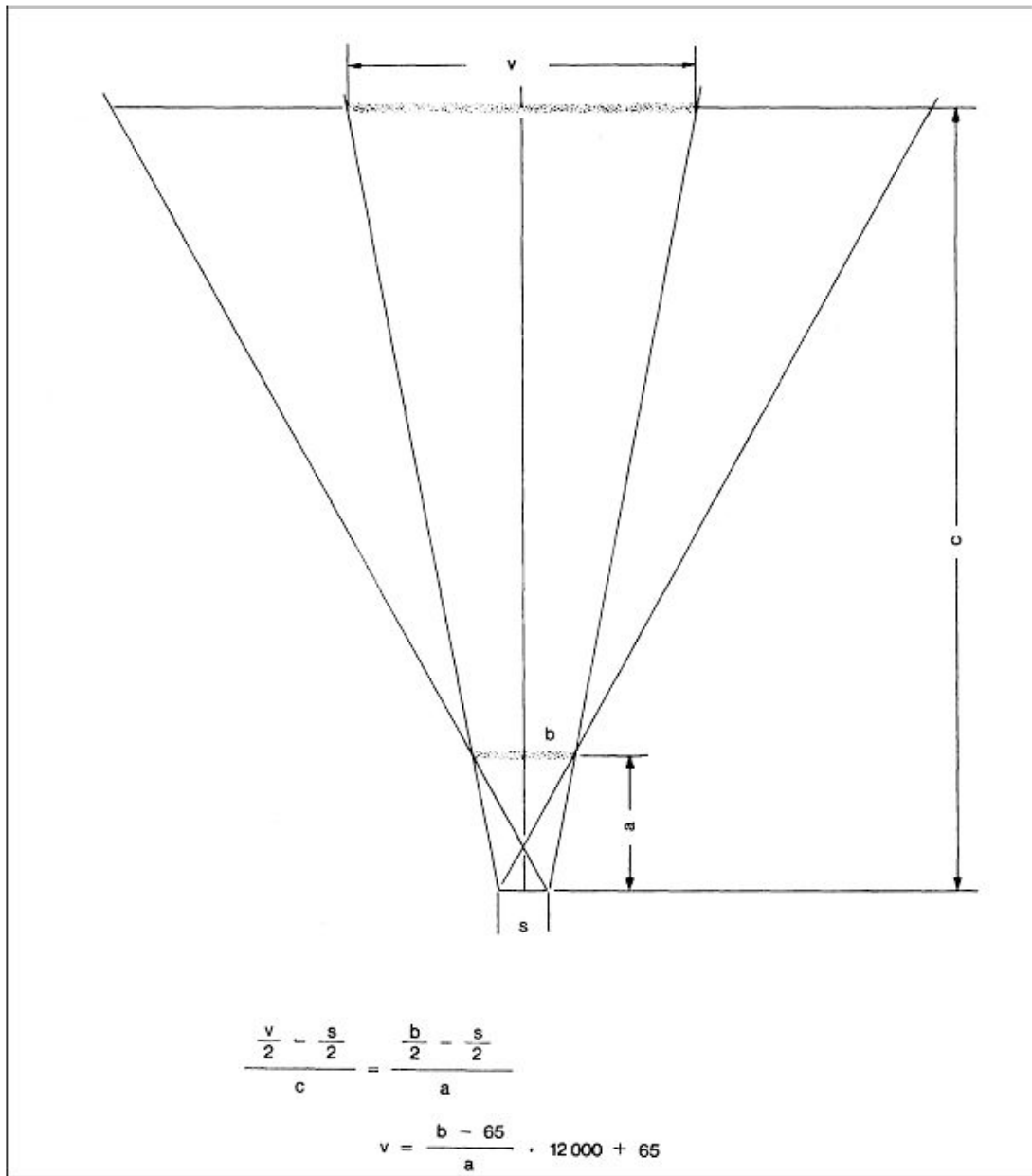
2.5.2 Rychlost stíračů čelního skla musí být nejméně 20 cyklů za minutu.

Obrázek 1

Obrázek 2

Obrázek 3

PŘÍLOHA II

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny (uvedené v článku 6)

Směrnice Rady 74/347/EHS
(Úř. věst. L 191, 15.7.1974, s. 5)

Směrnice Komise 79/1073/EHS
(Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 20)

Směrnice Rady 82/890/EHS
(Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 45)

Pouze pokud jde o odkazy na směrnici
74/347/EHS v čl. 1 odst. 1

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/54/ES
(Úř. věst. L 277, 10.10.1997, s. 24)

Pouze pokud jde o odkazy na směrnici
74/347/EHS v čl. 1 první odrážce

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost (uvedené v článku 6)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
74/347/EHS	2. ledna 1976 (*)	
79/1073/EHS	30. dubna 1980	
82/890/EHS	22. června 1984	
97/54/ES	22. září 1998	23. září 1998

(*) V souladu s článkem 3a se čl. 1 bodem 2 směrnice 79/1073/EHS vkládá:

„1. Od 1. května 1980 nesmějí členské státy z důvodů týkajících se pole výhledu traktorů:

- odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 74/150/EHS nebo udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, ani
- zakázat první uvedení traktorů do provozu,

pokud pole výhledu tohoto typu traktoru nebo těchto traktorů splňuje požadavky této směrnice.

2. Od 1. října 1980 členské státy:

- nesmějí již vydat doklad uvedený v čl. 10 odst. 1 poslední odrážce směrnice 74/150/EHS pro typ traktoru, jehož pole výhledu nespĺňuje požadavky této směrnice, a
- mohou odmítnout udělit vnitrostátní schválení typu pro typ traktoru, jehož pole výhledu nespĺňuje požadavky této směrnice.

3. Od 1. ledna 1983 mohou členské státy zakázat první uvedení do provozu traktorů, jejichž pole výhledu nespĺňuje požadavky této směrnice.“

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 74/347/EHS	Tato směrnice
Články 1 až 3	Články 1 až 3
Článek 3a	Poznámka pod tabulkou (*), příloha II
Článek 4	Článek 4
Čl. 5 odst. 1	—
Čl. 5 odst. 2	Článek 5
—	Články 6 a 7
Článek 6	Článek 8
Příloha	Příloha I
Příloha body 1 až 2.3	Příloha I body 1 až 2.3
Příloha bod 2.4	—
Příloha bod 2.5	Příloha I bod 2.4
Příloha bod 2.6	Příloha I bod 2.5
Příloha obrázky 1, 2 a 3	Příloha I, obrázky 1, 2 a 3
—	Příloha II
—	Příloha III

JEDNACÍ ŘÁDY

ZMĚNY JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDNÍHO DVORA

SOUDNÍ DVŮR,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 223 šestý pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 139 šestý pododstavec této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které mohou být Soudnímu dvoru podávány v oblastech spadajících do hlavy VI Smlouvy o Evropské unii a hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, které mají za cíl udržet a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, v určitých případech vyžadují rychlou odpověď ze strany Soudního dvora z důvodu naléhavosti, kterou si žádá řešení věci před vnitrostátním soudem;
- (2) Běžné řízení o předběžné otázce, jak je upraveno článkem 23 statutu Soudního dvora a ustanoveními jednacího řádu, neumožňuje Soudnímu dvoru rozhodnout o otázkách, které mu byly položeny, s rychlostí vyžadovanou ve výše uvedených věcech. Zrychlené řízení stanovené v článku 104a jednacího řádu pro žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce zahrnuje tatáž stadia jako běžné řízení o předběžné otázce a jeho uplatnění přichází v úvahu jen výjimečně, jelikož je zrychlení dosaženo hlavně tím, že je ve všech stadiích řízení dotčené žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce dána přednost před ostatními projednávanými věcmi;
- (3) Rychlé projednání nezanedbatelného množství žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce je možné pouze tehdy, bude-li zavedeno řízení o naléhavé předběžné otázce, které omezuje a zjednodušuje stadia řízení o předběžné otázce.

Se schválením Rady ze dne 20. prosince 2007.

PŘIJÍMÁ TYTO ZMĚNY SVÉHO JEDNACÍHO ŘÁDU:

Článek 1

Jednací řád Soudního dvora Evropských společenství ze dne 19. června 1991 (Úř. věst. L 176, 4.7.1991, s. 7, oprava v Úř. věst. L 383, 29.12.1992, s. 117), ve znění změn ze dne 21. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 61), ze dne 11. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 1, oprava v Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72), ze dne 16. května 2000 (Úř. věst. L 122, 24.5.2000, s. 43), ze dne 28. listopadu 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 1), ze dne 3. dubna 2001 (Úř. věst. L 119, 27.4.2001, s. 1), ze dne 17. září 2002 (Úř. věst. L 272, 10.10.2002, s. 24, oprava v Úř. věst. L 281, 19.10.2002, s. 24), ze dne 8. dubna 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 17), ze dne 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 2), ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 107), ze dne 12. července 2005 (Úř. věst. L 203, 4.8.2005, s. 19), ze dne 18. října 2005 (Úř. věst. L 288, 29.10.2005, s. 51) a ze dne 18. prosince 2006 (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 44), se mění takto:

1) Článek 9 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Soudní dvůr zřizuje senáty složené z pěti a tří soudců v souladu s článkem 16 statutu a rozhoduje o přidělení soudců k nim.

Soudní dvůr určí senát nebo senáty složené z pěti soudců, které jsou po dobu jednoho roku pověřeny projednáváním věcí uvedených v článku 104b.

Přidělení soudců k senátům a určení senátu nebo senátů pověřených projednáváním věcí uvedených v článku 104b se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

b) V odstavci 2 se doplňují tyto dva pododstavce:

„Ve věcech uvedených v článku 104b je soudce zpravodaj vybrán ze soudců senátu určeného v souladu s odstavcem 1 na návrh předsedy tohoto senátu. Rozhodne-li senát, že věc nebude projednána v naléhavém řízení, může předseda Soudního dvora věc přidělit soudci zpravodaji, který je přidělen k jinému senátu.

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně soudce zpravodaje učiní předseda Soudního dvora nezbytná opatření.“

2) Za článek 104a se vkládá nový článek 104b, který zní:

„Článek 104b

1. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se týká jedné nebo více otázek v oblasti upravené v hlavě VI Smlouvy o Unii nebo v hlavě IV části třetí Smlouvy o ES, může být k žádosti vnitrostátního soudu, nebo výjimečně i bez ní, projednána, odchýlně od ustanovení tohoto řádu, v naléhavém řízení.

Žádost vnitrostátního soudu uvede právní a skutkové okolnosti, které svědčí o naléhavosti a odůvodňují použití tohoto odchýlného řízení, a pokud možno uvede, jak navrhuje na předběžné otázky odpovědět.

Nepředložil-li vnitrostátní soud žádost o zahájení naléhavého řízení, může předseda Soudního dvora, jeví-li se použití uvedeného řízení *prima facie* nezbytným, níže uvedenému senátu navrhnout, aby přezkoumal nutnost projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v uvedeném řízení.

Rozhodnutí projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení přijímá určený senát na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta. Senát se sestavuje v souladu s článkem 11c v den přidělení věci soudci zpravodajovi, požádal-li o použití naléhavého řízení vnitrostátní soud, nebo, je-li použití uvedeného řízení přezkoumáváno na návrh předsedy Soudního dvora, v den předložení tohoto návrhu.

2. Požádal-li o použití naléhavého řízení vnitrostátní soud nebo navrhl-li předseda Soudního dvora určenému senátu, aby přezkoumal nutnost projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v uvedeném řízení, je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce uvedená v předchozím odstavci vedoucím soudní kanceláře neprodleně oznámena dotčeným účastníkům řízení před vnitrostátním soudem, členskému státu, v němž se uvedený soud nalézá, jakož i orgánům uvedeným v článku 23 prvním pododstavci statutu, za podmínek stanovených v uvedeném ustanovení.

Rozhodnutí projednat či neprojednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení se neprodleně doručují vnitrostátnímu soudu, jakož i účastníkům řízení, členskému státu a orgánům uvedeným v předchozím pododstavci. Rozhodnutí projednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení stanoví lhůtu, ve které mohou uvedené osoby, stát a orgány předkládat své spisy nebo písemná vyjádření. Rozhodnutí může upřesnit právní aspekty, kterých se uvedené spisy nebo vyjádření mají týkat, a stanovit maximální délku uvedených písemností.

Jakmile bylo provedeno oznámení uvedené v prvním pododstavci, žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se mimoto sdělí jiným zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu, než kterým je určeno uvedené oznámení, a rozhodnutí projednat či neprojednat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení se sdělí tímž zúčastněným, jakmile bylo provedeno doručení uvedené ve druhém pododstavci.

O předpokládaném dni jednání jsou účastníci řízení a ostatní zúčastnění uvedení v článku 23 statutu vyzooměni, jakmile je to možné.

Neprojedná-li se žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení, pokračuje řízení v souladu s ustanoveními článku 23 statutu a s příslušnými ustanoveními tohoto řádu.

3. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která se projednává v naléhavém řízení, jakož i předložené spisy nebo písemná vyjádření se doručují jiným zúčastněným uvedeným v článku 23 statutu než účastníkům řízení a zúčastněným uvedeným v prvním pododstavci předchozího odstavce. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se doručuje spolu s překladem, případně překladem shrnutí, za podmínek stanovených v čl. 104 odst. 1.

Předložené spisy nebo písemná vyjádření se mimoto doručují účastníkům řízení a dalším zúčastněným uvedeným v prvním pododstavci předchozího odstavce.

Den jednání se sděluje účastníkům řízení a ostatním zúčastněným spolu s doručením uvedeným v předchozích pododstavcích.

4. V případě mimořádné naléhavosti může senát rozhodnout o upuštění od písemné části řízení uvedené v odstavci 2 druhém pododstavci tohoto článku.

5. Určený senát rozhodne po vyslechnutí generálního advokáta.

Určený senát může rozhodnout, že bude zasedat ve složení 3 soudců. V takovém případě sestává z předsedy určeného senátu, ze soudce zpravodaje a z prvního nebo případně prvních dvou soudců určených podle seznamu uvedeného v čl. 11c odst. 2 při sestavování určeného senátu v souladu s odstavcem 1 čtvrtým pododstavcem tohoto článku.

Určený senát může rovněž rozhodnout, že předloží věc Soudnímu dvoru s tím, aby ji přidělil soudnímu kolegiu složenému z většího počtu soudců. Naléhavé řízení pokračuje před novým kolegiem, popřípadě po znovuootevření ústní části řízení.

6. Podání uvedená v tomto článku se považují za doručená předáním soudní kanceláři prostřednictvím telefaxu nebo jiného technického prostředku, jímž Soudní dvůr disponuje, stejnopisu podepsaného prvopisu a písemností a dokumentů, na něž se účastník řízení odvolává, spolu se seznamem uvedeným v čl. 37 odst. 4. Prvopis podání a výše uvedené přílohy se předávají kanceláři Soudního dvora.

Doručování a sdělení upravená tímto článkem mohou být uskutečněna předáním stejnopisu dokumentu prostřednictvím telefaxu nebo jiného technického prostředku, jímž disponují Soudní dvůr a příjemce.“

Článek 2

Tyto změny jednacího řádu, které jsou závazné v jazycích uvedených v čl. 29 odst. 1 jednacího řádu, budou zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost prvním dnem druhého měsíce po jejich zveřejnění.

V Lucemburku dne 15. ledna 2008.

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 20. prosince 2007,

kterým se mění Protokol o statutu Soudního dvora

(2008/79/ES, Euratom)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

povolujícím uvedené odchylky uvést i zrychlené řízení stanovené v jednacím řádu Soudního dvora,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 245 druhý pododstavec této smlouvy,

ROZHODLA TAKTO:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na čl. 160 druhý pododstavec této smlouvy,

Článek 1

Za článek 23 Protokolu o statutu Soudního dvora se vkládá nový článek, který zní:

s ohledem na žádost Soudního dvora ze dne 11. července 2007,

„Článek 23a

s ohledem na stanovisko Komise ze dne 20. listopadu 2007,

Jednací řád může upravit zrychlené řízení a, v souvislosti s žádostmi o rozhodnutí o předběžné otázce týkajícími se prostoru svobody, bezpečnosti a práva, naléhavé řízení.

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ze dne 29. listopadu 2007,

V těchto řízeních lze pro předkládání spisů nebo písemných vyjádření stanovit kratší lhůtu, než je lhůta stanovená v článku 23, a odchýlně od čl. 20 čtvrtého pododstavce lze stanovit, že věc bude projednána bez stanoviska generálního advokáta.

vzhledem k těmto důvodům:

Je třeba stanovit možnost odchýlení se od určitých procesních ustanovení Protokolu o statutu Soudního dvora v rámci zavedení naléhavého řízení o předběžné otázce pro žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva a pro pořádek je namístě v ustanovení

V naléhavém řízení lze mimoto omezit okruh účastníků řízení a ostatních zúčastněných uvedených v článku 23 oprávněných předkládat spisy nebo písemná vyjádření a v případech mimořádné naléhavosti lze upustit od písemné části řízení.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce po svém zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 20. prosince 2007.

Za Radu
předseda
F. NUNES CORREIA

PROHLÁŠENÍ

Rada vyzývá Soudní dvůr, aby v informativní poznámce k zavedení řízení o předběžné otázce vnitrostátními soudy poskytl pokyny užitečné pro tyto soudy, pokud jde o případy, v nichž je na místě žádat provedení naléhavého řízení o předběžné otázce, zejména z důvodu krátkých lhůt uložených vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství nebo z důvodu vážných důsledků pro dotčenou osobu. Rada vyzývá Soudní dvůr, aby použil naléhavé řízení o předběžné otázce v případech zbavení svobody.

Rada bere na vědomí úmysl Soudního dvora dbát, při plném zohlednění stupně naléhavosti věci, na to, aby byla členským státům poskytnuta nezbytná doba a nezbytné překlady pro vypracování jejich případných vyjádření, jakož i pro přípravu jejich řeči, s cílem zajistit efektivní a užitečnou účast v řízení. Rada vyzývá Soudní dvůr, aby zajistil, že takové lhůty nebudou v zásadě kratší než 10 pracovních dnů, a přizpůsobil ústní řízení potřebám naléhavého řízení. Rada bere na vědomí, že naléhavé řízení o předběžné otázce by mělo být skončeno do tří měsíců.

Rada posléze bere na vědomí úmysl Soudního dvora zajistit, jako v každém svém řízení, transparentnost při použití naléhavého řízení o předběžné otázce a žádá Soudní dvůr, aby nejpozději tři roky po vstupu tohoto řízení v platnost předložil zprávu – jejíž údaje budou ročně aktualizovány – o jeho provádění a zejména o praxi Soudního dvora ohledně rozhodnutí zahájit či nezahájit naléhavé řízení.

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 21. prosince 2007

o vnitrostátních předpisech, které Rakouská republika oznámila v souvislosti s některými fluorovanými skleníkovými plyny

(oznámeno pod číslem K(2007) 6646)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/80/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 95 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI A POSTUP

(1) Dne 29. června 2007 oznámila Rakouská republika Komisi podle čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 842/2006 o některých skleníkových plynech vnitrostátní opatření přijatá v roce 2002 (BGBl. II č. 447/2002 – Vyhláška spolkového ministra zemědělství, lesnictví, životního prostředí a vodohospodářství o zákazech a omezeních týkajících se částečně fluorovaných a zcela fluorovaných uhlovodíků a fluoridu sírového (vyhláška HFC-PFC-SF₆), zveřejněná ve Spolkové sbírce zákonů dne 10. prosince 2002), následně pozměněná vyhláškou BGBl. II č. 139/2007 ze dne 21. června 2007.

(2) V uvedeném dopise rakouská vláda zdůrazňuje, že Rakouská republika má v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 842/2006 v úmyslu ponechat si do 31. prosince 2012 vnitrostátní předpisy, které jsou přísnější než uvedené nařízení.

1. PRÁVNÍ PŘEDPISY SPOLEČENSTVÍ

1.1 USTANOVENÍ ČL. 95 ODS. 4, 5 A 6 SMLOUVY O ES

(3) Ustanovení čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES stanoví, že „pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání“.

(4) Ustanovení čl. 95 odst. 5 Smlouvy o ES stanoví, že „[...]“, aniž je dotčen odstavec 4, pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné zavést vnitrostátní předpisy, opírající se o nové vědecké poznatky k ochraně životního prostředí nebo pracovního prostředí, z důvodu zvláštního problému, který se objeví v tomto členském státě po přijetí harmonizačních opatření, oznámí zamýšlené předpisy Komisi spolu s důvody pro jejich zavedení“.

(5) V souladu s čl. 95 odst. 6 Smlouvy o ES Komise do šesti měsíců po oznámení dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

1.2 NAŘÍZENÍ (ES) Č. 842/2006

(6) Cílem nařízení (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech je předcházení vzniku emisí některých fluorovaných skleníkových plynů (HFC, PFC a SF₆), na které se vztahuje Kjótský protokol, a omezování jejich úniků.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1.

- (7) Nařízení rovněž obsahuje omezený počet zákazů použití a zákazů uvádění na trh v případě, že na úrovni Společenství existují dostupné a z hlediska nákladů efektivní alternativy a nelze-li zlepšit způsoby omezování úniků a znovuzískávání.
- (8) Nařízení má dvojí právní základ, čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES s ohledem na všechna ustanovení a článek 95 Smlouvy o ES, který je základem pro články 7, 8 a 9, vzhledem k jejich důsledkům pro volný pohyb zboží v rámci jednotného trhu ES.
- (9) Článek 9 nařízení upravuje uvádění na trh, resp. zakazuje uvádět na trh řadu výrobků a zařízení, které fluorované skleníkové plyny, na které se nařízení vztahuje, obsahují nebo jejichž provoz je na nich závislý. V odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení se stanoví, že členské státy, které do 31. prosince 2005 přijaly přísnější vnitrostátní opatření, než jsou opatření v uvedeném článku a náležející do oblasti působnosti nařízení, si mohou uvedená vnitrostátní opatření ponechat do 31. prosince 2012. V souladu s odst. 3 písm. b) musí být tato opatření a důvody pro jejich ponechání oznámena Komisi a musí být v souladu se Smlouvou.
- (10) Nařízení se použije ode dne 4. července 2007, s výjimkou článku 9 a přílohy II, které se použijí ode dne 4. července 2006.

2. OZNÁMENÉ VNITROSTÁTNÍ PŘEDPISY

- (11) Vnitrostátní předpisy oznámené Rakouskou republikou byly zavedeny vyhláškou č. 447/2002 ze dne 10. prosince 2002 a pozměněny vyhláškou č. 139/2007 ze dne 21. června 2007.
- (12) Vyhláška č. 447/2002 ve znění vyhlášky č. 139/2007 (dále jen „vyhláška“) se týká skleníkových plynů klasifikovaných podle Kjótského protokolu, z nichž většina má vysoký potenciál globálního oteplování: částečně fluorované uhlovodíky (HFC), zcela fluorované uhlovodíky (PFC) a fluorid sírový (SF₆), a byla vydána s cílem splnit cíle Rakouska na snížení emisí.
- (13) Vyhláška obsahuje zákaz uvádění na trh a použití výše zmíněných skleníkových plynů a jejich použití v některých zařízeních, jednotkách a výrobcích, pokud nejsou používány pro výzkum, vývoj a pro analytické účely. Podrobná ustanovení o zákazech a podmínkách přípustnosti jsou uvedena v člácích 4 až 17 vyhlášky.
- (14) Novela vyhlášky z roku 2007 zohledňuje rozhodnutí rakouského ústavního soudu, který zrušil (rozhodnutími ze dne 9. června 2005 a ze dne 1. prosince 2005, zveřejněnými ve Spolkové sbírce zákonů dne 9. srpna 2005 a dne 24. února 2006) mezní hodnotu potenciálu globálního oteplování 3 000 pro částečně fluorované uhlovodíky (HFC) stanovenou v čl. 12 odst. 2 řádku 3 vyhlášky č. 447/2002, jakož i ustanovení o výjimce uvedené v čl. 12 odst. 2 řádku 3 písm. a) uvedené vyhlášky s odůvodněním, že jsou protiprávní.
- (15) Novela z roku 2007 také zavedla zmírnění omezení vztahujících se k odvětví chlazení a klimatizace, a uvedla je tak do souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 842/2006. Mobilní chladicí zařízení a klimatizace již nejsou předmětem úpravy vyhlášky. Pokud jde o stacionární aplikace, zákazy se vztahují pouze na malá zařízení na zapojení o množství chladicí směsi 150 nebo méně gramů a samostatně fungující zařízení o množství chladicí směsi 20 nebo více kg. Pro jiné aplikace jsou stanoveny technické parametry, které zajišťují, že se nepoužije větší množství chladiv, než je potřebné s ohledem na současný stav techniky. Byly také provedeny změny s ohledem na nakládání s aerosoly obsahujícími HFC a použití SF₆, za účelem uvedení do souladu s právními předpisy EU.
- (16) Dopisem ze dne 1. srpna 2007 Komise informovala rakouskou vládu, že oznámení obdržela a že šestiměsíční lhůta pro jeho zkoumání podle čl. 95 odst. 6 započala dnem 30. června 2007, tj. dnem následujícím po dni obdržení oznámení.
- (17) Dopisem ze dne 12. října 2007 Komise informovala ostatní členské státy o oznámení a poskytla jim lhůtu třiceti dní k předložení připomínek. Komise rovněž zveřejnila sdělení o oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾, aby byly i ostatní zúčastněné strany informovány o vnitrostátních předpisech Rakouska, jakož i o důvodech, na které se odvolává.

II. POSUZOVÁNÍ

1. POSOUZENÍ PŘÍPUSTNOSTI

- (18) Předmětné oznámení bylo přezkoumáno na základě ustanovení čl. 95 odst. 4 a 5 Smlouvy o ES a podle nařízení (ES) č. 842/2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 19.10.2007, s. 4.

- (19) Ustanovení čl. 95 odst. 4 stanoví případy, kdy jeden z členských států poté, co bylo přijato harmonizační opatření, pokládá za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí.
- (20) Vzhledem k tomu, že opatření přijatá v roce 2002 však byla v roce 2007 pozměněna, je vhodné přezkoumat, zda je čl. 95 odst. 5 použitelný, pokud jde o taková ustanovení vyhlášky, která byla pozměněna po přijetí nařízení (ES) č. 842/2006. Pokud se těmito ustanoveními změnila podstata ustanovení schválených již před harmonizačním opatřením, měla být Komisi oznámena před jejich přijetím a odůvodněna na základě nových vědeckých poznatků z důvodů zvláštního problému, který se objevil v tomto členském státě po přijetí harmonizačních opatření.
- (21) Analýza pozměňujícího aktu vedla k závěru, že změny zavedené v roce 2007 měly za cíl buď zrušit ustanovení (body 10 a 12 novely vyhlášky), omezit jejich rozsah na specifitější produkty nebo aplikace, aniž by byly připojeny nové požadavky (body 1, 3 a 10 novely vyhlášky), nebo zavést další možnosti pro odchylku od omezení stanovených vyhláškou z roku 2002 (body 6 a 7 novely vyhlášky). Kromě toho byly zavedeny odkazy na nařízení (ES) č. 842/2006 a požadavky, které výslovně zohledňují harmonizační opatření (body 1, 8 a 9 novely vyhlášky).
- (22) Nebyla ustanovena žádná opatření, jimiž by se změnila podstata opatření schválených před přijetím harmonizačního opatření tím, že by se zavedla další omezení. Tato novela proto neobsahovala žádná nová opatření, jež by mohla být považována za přísnější s ohledem na nařízení (ES) č. 842/2006, omezil se dopad těchto opatření na vnitřní trh. Je proto vhodné použít čl. 95 odst. 4 na hodnocení všech ustanovení vyhlášky, včetně těch, která byla pozměněna v roce 2007.
- (23) Ustanovení rakouské vyhlášky jsou však i nadále přísnější než ustanovení nařízení (ES) č. 842/2006, protože obsahují zákaz dovozu, prodeje a používání nových výrobků obsahujících fluorované skleníkové plyny po 1. lednu 2006, a také zákaz dovozu, prodeje a používání fluorovaných skleníkových plynů, nových i znovuzískaných, po 1. lednu 2006, zatímco nařízení obsahuje méně přísný zákaz uvádění na trh, protože se vztahuje pouze na výrobky vyjmenované v příloze II. Nařízení navíc stanoví omezení pouze pro používání SF₆, zatímco v rakouském opatření se kontroluje rovněž použití HFC a PFC. Protože vyhláška zachází v oblasti uvádění na trh a kontroly použití dále, je tudíž přísnější než současné právní předpisy platné na úrovni Společenství.
- (24) Rakouská republika uvádí, že uvedené právní předpisy jsou nezbytné, aby mohla dostát svým závazkům podle Kjótského protokolu, zejména snížit do roku 2012 celkové množství emisí skleníkových plynů oproti úrovni z roku 1990 o 13 %, což bezpochyby vyžaduje koordinované úsilí v boji se všemi zdroji emisí skleníkových plynů.
- (25) Slučitelnost se zkoumá postupem podle čl. 95 odst. 4 a 6 Smlouvy s ohledem na nařízení (ES) č. 842/2006. Ustanovení čl. 95 odst. 4 vyžaduje, aby byl k oznámení připojen popis týkající se jednoho nebo více závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo ochrany životního nebo pracovního prostředí.
- (26) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že žádost Rakouské republiky, jejímž cílem je získat povolení k ponechání svých vnitrostátních předpisů o některých fluorovaných skleníkových plynech, je ve smyslu čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES přípustná.

2. POSOUZENÍ OPODSTATNĚNOSTI

- (27) Podle čl. 95 odst. 4 a odst. 6 prvního pododstavce Smlouvy o ES se musí Komise ujistit, že jsou splněny všechny podmínky umožňující členskému státu ponechat si své vnitrostátní předpisy odchylující se od harmonizačního opatření Společenství, které uvedený článek upravuje. Zejména musí být odůvodněno ponechání si vlastních vnitrostátních předpisů ze závažných důvodů uvedených v článku 30 Smlouvy nebo předpisů vztahujících se k ochraně životního nebo pracovního prostředí, vnitrostátní předpisy nesmí být prostředkem svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nesmí bránit fungování vnitřního trhu, není-li to přiměřené nebo nezbytné.

2.1 DŮKAZNÍ BŘEMENO

- (28) Komise při posuzování, zda jsou vnitrostátní předpisy oznámené podle čl. 95 odst. 4 opodstatněné, musí brát za základ „důvody“ uvedené oznamujícím členským státem. To znamená, že podle ustanovení Smlouvy o ES má odpovědnost dokázat, že jsou vnitrostátní předpisy opodstatněné, žádající členský stát, který si je zamýšlí ponechat.

2.2 OPODSTATNĚNÍ NA ZÁKLADĚ ZÁVAŽNÝCH DŮVODŮ
 UVEDENÝCH V ČLÁNKU 30 NEBO TÝKAJÍCÍCH SE
 OCHRANY ŽIVOTNÍHO NEBO PRACOVNÍHO
 PROSTŘEDÍ

2.2.1 Stanovisko Rakouska

- (29) Rakouské orgány se ve zdůvodnění ponechání svých vnitrostátních předpisů odvolávají na závazek Rakouské republiky podle Kjótského protokolu. Přijetí vyhlášky mělo přispět ke splnění závazku snížit do roku 2012 celkové množství emisí skleníkových plynů oproti úrovni z roku 1990 o 13 %, což odpovídá maximálním emisím 67 milionů tun ekvivalentů oxidu uhličitého.
- (30) Rakousko předložilo přezkumnou studii nazvanou „Průzkum současného stavu ve vybraných oblastech použití fluorovaných plynů s potenciálem globálního oteplování“ (*Examination of the state-of-art in selected areas of application of fluorinated gases with global-warming potential*) z května 2006. Studie uvádí, že fluorované skleníkové plyny, na které se vztahuje předmětná vyhláška, představovaly v roce 2003 více než 2 % emisí skleníkových plynů Rakouska a že se přibližně do roku 2010 očekává zdvojnásobení těchto emisí. Vyhláška proto představuje nedílnou součást vnitrostátní strategie v oblasti klimatu.
- (31) Rakouská vláda je toho názoru, že účelem vyhlášky je ochrana životního prostředí a že je tato vyhláška nezbytná a přiměřená z hlediska předcházení vzniku emisí fluorovaných plynů a jejich snižování. Proto je podle názoru rakouské vlády slučitelná se Smlouvou.

2.2.2 Hodnocení stanoviska Rakouska

- (32) Komise se po posouzení informací předložených Rakouskem domnívá, že žádost o ponechání přísnějších opatření, než jsou opatření stanovená nařízením (ES) č. 842/2006, zejména po sblížení těchto opatření s uvedeným nařízením, může být považována za slučitelnou se Smlouvou z následujících důvodů.
- (33) Vyhláška č. 447/2002 byla předmětem řízení o porušení zahájeného Komisí v roce 2004, tj. před vstupem nařízení (ES) č. 842/2006 v platnost. Ve formálním upozornění (*Letter of Notice*) zasláném Rakousku Komise zdůraznila, že zákaz částečně fluorovaných uhlovodíků (HFC) v chladicích a klimatizačních systémech lze považovat za nepřiměřený, protože jde o uzavřené systémy a při zaručení řádného provozu, údržby a recyklace lze omezit únik HFC na minimum.

(34) Toto řízení bylo založeno na člancích 28–30 Smlouvy o ES. Po přijetí nařízení (ES) č. 842/2006 a oznámení přísnějších vnitrostátních opatření podle čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení Rakouskem bylo řízení o porušení uzavřeno.

(35) Ve formálním upozornění vyjádřila Komise názor, že rakouská opatření by mohla být v rozporu s článkem 28 Smlouvy o ES z těchto důvodů: Zaprvé, zákaz používání HFC jako chladicích a mrazicích látek se nejeví jako nezbytný a přiměřený s ohledem na cíl zaručit vhodnými a účinnými prostředky odpovídající omezení úniků skleníkových plynů v zájmu ochrany životního prostředí. Zadruhé, pokud jde o používání HFC jako látek v hasicích přístrojích, Komise se domnívala, že mezní hodnota potenciálu globálního oteplování (GWP) v podobě stanovené vyhláškou může představovat svévolnou diskriminaci namířenou proti výrobkům z jiných členských států.

(36) Tyto obavy vyřešila novela vyhlášky č. 139/2007. Novela vyhlášky v roce 2007 měla za následek zrušení a zmírnění některých zákazů, a tím oznámená opatření nenarušují fungování vnitřního trhu, jak to vyžaduje čl. 95 odst. 6 Smlouvy o ES.

(37) Pokud jde o používání HFC v chladicích a klimatizačních zařízeních a aplikacích, novela se již nevztahuje na zařízení používaná k chlazení počítačů bez ohledu na množství chladicí směsi; na zařízení o množství chladicí směsi od 150 g do 20 kg; na samostatně fungující zařízení o množství chladicí směsi do 20 kg, na kompaktní zařízení o množství chladicí směsi 0,5 kg na jeden kW a na velká vzájemně propojená zařízení o množství chladicí směsi do 100 kg. Zákaz se tudíž nevztahuje na většinu chladicích a klimatizačních systémů. Tyto změny zohledňují výsledky přezkumné studie z května 2006, která byla předložena Komisi. Novela zrušila zákaz používání HFC jako látek v hasicích přístrojích.

2.2.2.1 Odůvodnění z hlediska životního prostředí:

(38) Na základě Kjótského protokolu se ES zavázalo snížit v období 2008–2012 společné emise skleníkových plynů z členských států nejméně o 8 % oproti úrovni z roku 1990. V průběhu návazných diskusí na půdě ES se Rakouská republika zavázala snížit v průběhu uvedeného období celkové množství emisí skleníkových plynů o 13 %⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25.4.2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

- (39) Vyhláška je součástí širší strategie Rakouska za účelem dosažení cíle, jímž je snížení emisí podle Kjótského protokolu, a následné dohody o sdílení břemene přijaté na úrovni Společenství.
- (40) Tato strategie se vztahuje na všechny zdroje emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje Kjótský protokol. Opatření týkající se fluorovaných skleníkových plynů proto představují součást komplexní snahy Rakouska splnit své závazky. Odhaduje se, že bez dalších předpisů by se emise fluorovaných skleníkových plynů do roku 2010 zvýšily na dvojnásobek, a to z důvodu většího používání chlazení a také jako výsledek probíhajícího vyřazování skleníkových plynů HCFC z procesu chlazení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽¹⁾.
- (41) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že odůvodnění odvolávající se na životní prostředí poskytnuté Rakouskou republikou, konkrétně snižování a předcházení vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů, je přijatelné a pádné.
- 2.2.2.2 *Relevantnost a přiměřenost rakouské vyhlášky v souvislosti s cílem dosáhnout dalšího snížení fluorovaných skleníkových plynů*
- (42) Rakousko se za účelem dalšího snižování a předcházení vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů již v roce 2002 rozhodlo, že bude selektivně zakazovat uvádění nových zařízení na trh. Toto rozhodnutí bylo založeno na šetřeních existence a dostupnosti alternativ neobsahujících fluorované skleníkové plyny. Přijatá opatření byla v roce 2006 následně přezkoumána, aby se zohlednily nové důkazy a vývoj v oblasti vědy a technologie a aby se zohlednily obavy Komise, pokud jde o jejich přiměřenost.
- (43) Dále je třeba poukázat na to, že čl. 9 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 842/2006 umožňuje ponechání vnitrostátních předpisů pouze do 31. prosince 2012; proto, a vzhledem k tomu, že se oznámení Rakouské republiky na uvedený článek odvolává, se bude vyhláška uplatňovat v omezeném období.
- (44) Vyhláška počítá s možným udělením výjimek, pokud se ukáže, že alternativy použití HFC v pěnach nebo výrobcích obsahujících pěnu nejsou dostupné. Navíc byly rozšířeny výjimky pro použití HFC v nových aerosolech určených na vývoz.
- (45) Ačkoliv má vyhláška určitý vliv na volný pohyb zboží v Evropském společenství, domnívá se Komise na základě výše uvedené analýzy, že vyhláška je z hlediska životního prostředí odůvodněná a že zohledňuje vliv předpokládaných zákazů na vnitřní trh, zejména proto, že je založena na analýze existence a dostupnosti alternativ v konkrétních podmínkách v Rakousku a navíc poskytuje možnost udělování individuálních výjimek.
- 2.3 NEEEXISTENCE SVĚVOLNÉ DISKRIMINACE NEBO ZASTŘENÉHO OMEZOVÁNÍ OBCHODU MEZI ČLENSKÝMI STÁTY
- (46) V souladu s čl. 95 odst. 6 Smlouvy o ES Komise schválí nebo zamítne dané vnitrostátní právní předpisy poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svěvolné diskriminace nebo zastřené omezení obchodu mezi členskými státy.
- (47) Je třeba připomenout, že použití čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES se musí posuzovat s ohledem na podmínky stanovené jak v uvedeném odstavci, tak v odstavci 6 uvedeného článku. Pokud jedna z těchto podmínek není splněna, žádost se zamítá, aniž by se ověřovalo splnění ostatních podmínek.
- (48) Oznámené vnitrostátní předpisy jsou všeobecné a vztahují se na vnitrostátní a dovezené výrobky. Po sladění pravidel upravujících používání HFC s ustanoveními nařízení (ES) č. 842/2006 neexistuje důkaz, že by oznámené vnitrostátní předpisy mohly být použity jako prostředek svěvolné diskriminace hospodářských subjektů ve Společenství.
- (49) S ohledem na omezení nákupů od jiných států EHP, včetně členských států Evropské unie, mají tato ustanovení v rozsahu působnosti opatření zajistit rovné zacházení se všemi látkami či produkty, a to nezávisle na jejich původu, ať už pocházejí z domácí produkce anebo byly dovezeny nebo nakoupeny na vnitřním trhu. Na zboží dovezené ze zemí mimo EHP se vztahují ustanovení týkající se uvádění na trh. Totéž platí i pro zboží nakoupené ve státě EHP, který není členským státem EU, přičemž v případě tohoto zboží se opatření zakládají na dvou různých regulačních prvcích, neboť se u této transakce jedná jak o uvádění na trh, tak o nákup od státu EHP. Nemělo by to však vést k diskriminačnímu zacházení s tímto zbožím.

(¹) Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 899/2007 (Úř. věst. L 196, 28.7.2007, s. 24).

- (50) Cílem vyhlášky je ochrana životního prostředí; nic nenasvědčuje tomu, že by účel vyhlášky nebo její provádění vedlo ke svévolné diskriminaci nebo k zastřenému omezování obchodu.
- (51) Komise se domnívá, že neexistují důkazy o tom, že vnitrostátní předpisy oznámené rakouskými orgány představují nepřiměřenou překážku fungování vnitřního trhu, pokud jde o sledované cíle.

III. ZÁVĚR

- (52) Na základě výše uvedených důvodů je Komise toho názoru, že žádost Rakouska o ponechání vnitrostátních právních předpisů přísnějších než nařízení (ES) č. 842/2006 předložená dne 29. června 2007 s ohledem na uvádění na trh výrobků a zařízení, jež obsahují fluorované skleníkové plyny nebo jejichž provoz na těchto plynech závisí, do 31. prosince 2012, je přípustná.
- (53) Komise navíc shledává, že uvedené vnitrostátní předpisy přijaté v roce 2002 ve znění z roku 2007:
- vyhovují potřebám ochrany životního prostředí,
  - zohledňují existenci a technickou a ekonomickou dostupnost alternativ aplikací v Rakousku zakázaných a pravděpodobně budou mít omezený hospodářský vliv,
  - neslouží jako prostředek svévolné diskriminace,
  - nepředstavují zastřené omezování obchodu mezi členskými státy a

— jsou tedy slučitelné se Smlouvou.

Komise se proto domnívá, že mohou být zachovány.

Je však třeba poznamenat, že výjimky stanovené v čl. 8 odst. 2 vyhlášky nemohou být uděleny po 4. červenci 2008 s ohledem na jednosložkové pěny podle čl. 9 odst. 1 a přílohy II nařízení (ES) č. 842/2006, pokud nejsou vyžadovány pro splnění vnitrostátních bezpečnostních norem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Vnitrostátní předpisy o některých fluorovaných skleníkových plynech, které Rakouská republika oznámila Komisi dopisem ze dne 29. června 2007 a které jsou přísnější než nařízení (ES) č. 842/2006 s ohledem na uvádění na trh výrobků a zařízení, jež obsahují fluorované skleníkové plyny nebo jejichž provoz na těchto plynech závisí, se tímto schvalují. Rakouské republice se povoluje ponechat si tyto předpisy do 31. prosince 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Rakouské republice.

V Bruselu dne 21. prosince 2007.

Za Komisi

Stavros DIMAS

člen Komise

DOHODY

RADA

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Moldavskou republikou o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Moldavskou republikou o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 22 této dohody byl dokončen dne 20. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Černá Hora o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Černá Hora o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 22 této dohody byl dokončen dne 14. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 22 této dohody byl dokončen dne 12. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 22 této dohody byl dokončen dne 29. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 22 této dohody byl dokončen dne 30. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o zpětném přebírání osob – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o zpětném přebírání osob vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 22 této dohody byl dokončen dne 30. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Albánskou republikou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Albánskou republikou o usnadnění udělování víz vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 14 této dohody byl dokončen dne 13. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bosnou a Hercegovinou o usnadnění udělování víz vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 14 této dohody byl dokončen dne 30. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Černá Hora o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Černá Hora o usnadnění udělování víz vstoupí v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 14 této dohody byl dokončen dne 14. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o usnadnění udělování víz vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 14 této dohody byl dokončen dne 30. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Republikou Srbsko o usnadnění udělování víz vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 14 této dohody byl dokončen dne 12. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Moldavskou republikou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Moldavskou republikou o usnadnění udělování víz vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 15 této dohody byl dokončen dne 20. listopadu 2007.

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o usnadnění udělování víz – informace o vstupu v platnost

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou o usnadnění udělování víz vstoupila v platnost dnem 1. ledna 2008, přičemž postup stanovený v článku 14 této dohody byl dokončen dne 30. listopadu 2007.

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY V SMLOUVY O EU

SPOLEČNÝ POSTOJ RADY 2008/81/SZBP

ze dne 28. ledna 2008,

kterým se mění společný postoj 98/409/SZBP k Sieře Leone

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TENTO SPOLEČNÝ POSTOJ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 15 této smlouvy,

V článku 4 společného postoje 98/409/SZBP se vkládá nový třetí pododstavec, který zní:

vzhledem k těmto důvodům:

„Opatření stanovená v prvním pododstavci se nevztahují na cesty veškerých svědků, jejichž přítomnost je vyžadována při soudním řízení před Zvláštním soudem pro Sierru Leone.“

Článek 2

Tento společný postoj nabývá účinku dnem přijetí.

- (1) Dne 29. června 1998 přijala Rada společný postoj 98/409/SZBP k Sieře Leone ⁽¹⁾ k provedení opatření uložených rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1171 (1998).

Článek 3

Tento společný postoj bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- (2) Dne 21. prosince 2007 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci 1793 (2007), v níž se stanoví výjimka z opatření uložených v odstavci 5 rezoluce RB OSN 1171 (1998). Společný postoj 98/409/SZBP by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn,

V Bruselu dne 28. ledna 2008.

Za Radu
předseda
D. RUPEL

(¹) Úř. věst. L 187, 1.7.1998, s. 1.